

infecto

Hiekkakakkudediksiä

Marmeladit
pilvessä

Mustat silkkisukat

Teksti: Mari Tuomela

Helmikuu 2007

Jee, lehti on vihdoinkin ja viimein valmis! Eli olen oppinut taittamaan - tai oikeastaan pelkät perusteet, mutta tästä on hyvä jatkaa =). Lähdin päätoimittajaksi, sillä halusin oppia jotain uutta. Lisäksi hallitustoiminta tasapainottaa mukavasti varsinaista opiskelua. Me uudet hallituslaiset ja toimarit esittäydymme sinulle pari sivua edempänä. Toivottavasti tapaamme kiltiksellä tai killan tapahtumissa, joihin toivotamme sinut tervetulleeksi!

Hyvä lehden takana on hyvä toimitus. Toivon, että mahdollisimman moni teistä innostuu osallistumaan Infacton tekoon. Ei siksi, että oma työtaakkani pienenisi, vaan jotta lehdestä tulisi entistä monipuolisempi. Osallistumisella tarkoitan kirjoittamisen lisäksi mm. juttujen ideointia ja valokuvaamista. Tehdään yhdessä kiltalehti, joka viedään käsistä ja joka suorastaan ahmitaan, jookos =). Yksin en siinä onnistu...

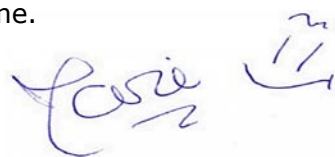
Kuten monella teistä, 4. periodini on täyteen buukattu. Ja niitä kesätoitakin pitäisi ehtiä hakemaan jossain välissä. Ikävintä kiireessä on kuitenkin se, että kavereille jää valitettavan vähän aikaa. Kuinka moni teistä vanhemmista suorittaa urakalla, eikä "ehdi" enää nauttia hetkestä, kuten fuksina? Minä muiden joukossa, ikävä kyllä. Lue Ilkan mietteitä aiheesta. Fuksit puolestaan kirjoittavat fuksiexcusaan sekä järjestämästään haalarisaunasta.

Ulkomaan reissuilla pääsee irtaantumaan arjesta. Pekka kertoo reissustamme Ranskan Alpeille, ja Elina seikkailuistaan Keniassa. Piristystä arkeen voi kuitenkin hakea myös lähempää, käypä vaikka tutustumassa kahviloihin, joita Anna suosittelee. Tai otitko osaa MM-kyökkään? Vielä ehdit ilmoittautua sitseille tai vuosijuhlille... Rikasta opiskelijakulttuuriamme kadehtivat koulumme vaihtarit, kuten käy ilmi meksikolaisen Lemuksen jutusta.

Tämän ensimmäisen lehden tekoon osallistui iso joukko ihmisiä, joita tahdon vielä kerran kiittää. Juttunne ovat kerrassaan mainioita!

Antoisia lukuhetkiä ja värikästä alkuvuotta! Toivottavasti viihdyt parissamme.

Kevättä odotellessa,

Julkaisija, kustantaja ja jakelija
TTY:n tuotantotalouden kiltä Indecs
indexcs-hallitus@listmail.tut.fi

Päätoimittaja ja taittaja
mari.tuomela@tut.fi

Painopaikka
Juvenes Print, Tampere

Painomäärä
150 kpl

www.indexcs.info

Toimittajat @tut.fi

anna.kaunonen
elina.lankinen
jaakko.marila
joonas.olkkonen
kimmo.raunio
lauri.m.lehtonen
lauri.pitkanen
pekka.paaskunta
ricardo.lemus
tuomas.sariola
tytti.matsinen

Muut toimittajat

martti.pahlman@student.hse.fi

Vakiopalstat

- S. 04** Puheenjohtajan palsta
- uusi mies ruorissa
- S. 11** Elämän aakkoset
- Paula: "Elämä on laiffii"
- S. 15** Alumnien kuulumisia
- Martti Pahlman
- S. 16** Tutalta valmistuneet
- tammi-helmikuu -07
- S. 35** Tapahtumakalenteri
- sitsejä, vuosijuhlat...

Killan sisäistä

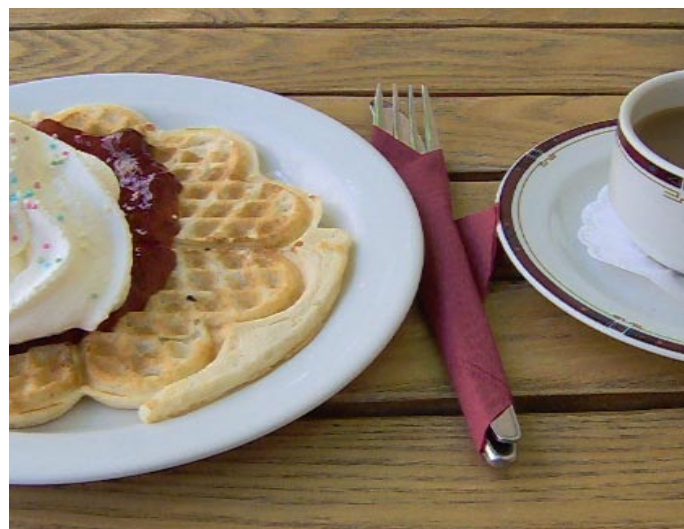
- S. 06** Vastuussa teille 2007
- uusi hallitus esittäytyy
- S. 12** Fuksi XQ @ IBM
- pk-seudulla 22.1.

- S. 14** Fuksien haalarisauna
- Neptunuksella 17.1.
- S. 18** Kiirettä ja hauskanpitoa
- Times-osakilpailu
- S. 19** Raflataciin tutustumassa
- tunnelmia exulta

Tampereelta

- S. 29** Akkoja, pappeja sekä...
... muutama nurkkapappi

- S. 30** Tampereen helmiä osa 1
- kiehtovia kahviloita

Kansainvälistä

- S. 20** Indecs Goes Alpine
- Hupellus 2007
- S. 23** Kenia, vastakohtien maa
- mzungun silmin
- S. 28** Opinión de Suomi
- crazy protocols...

Muita juttuja

- S. 17** Kiirehditkö sinäkin?
- vai osaatko elää?
- S. 26** Vinkkejä sinkuille ☺
- tutalaisittain
- S. 31** Kääk, vuosijuhlat lähestyvät
- enkä mää tiää, mitä tehdä

Uusi mies ruorissa

- joko pyörä on keksitty?

Teksti: Jaakko Marila
Kuvassa: Jaakko

Juuri kun olin keksimässä pyörää uudestaan ja kertomassa uudesta hallituksesta sekä edessä olevasta vuodesta, päätin benchmarkata vanhoja Infactoja. Löysinkin vuoden 2004 puheenjohtajan Mikko Kuitusen ilosanoman:

”Haluaisin kiittää Indecsin jäsenistöä luottamuksesta killan vuosikokouksessa. Suurimmat kiitokset jäsenistö ansaitsee kuitenkin siitä, että se valitsi seurakseni loistavan ryhmän. Puheenjohtaja on täysin aseeton, jos ympärillä oleva muu hallitus ei ole asiaansa sitoutunut. Ensimmäiset viikot ovat osoittaneet, että tänä vuonna koossa on ennen näkemättömän toimelias ryhmä, joka toivottavasti jaksaa samalla tahdilla vuoden loppuun. Jos intoa riittää, ei tälle hallitukselle ole ongelma rakentaa Indecsin jäsenistölle mitä parhaimmat olosuhteet monipuoliseen toimintaan. Toivon, että Indecsiläiset käyttävät tilaisuuden hyväkseen ja kunnioittavat hallituksen työtä antamalla tärkeitä mielipiteitä toiminnasta sekä olemalla läsnä tapahtumissa.”

En voi olla kuin samaa mieltä nykyisestä kokoonpanostamme. Jopa siihen pisteeseen, etten raaskinut poistaa sitaatista lausettakaan edes välttääkseni kokonaisen kappaleen lainaamista. Ja mitä sisältöön tulee, siinä ollaan jo hyvässä vauhdissa.

Indecsin toiminta ei ole ollut, eikä varmasti tule olemaan, pelkkiä saunailtoja (niitä mitenkään väheksymättä). Toimintaa on valtavasti laidasta laitaan: hauskanpitoa kuten sitsejä ja Kolmiobileitä, excursioita yrityksiin, teatterikäyntejä, opettavaista toimintaa kuten TIMES -casekilpailut tai Accenture Cup, KV-toimintaa, fuksitoimintaa jne. jne. Kaikille varmasti löytyy mielenkiintoista tekemistä killan tarjonnasta. Kehotankin kaikkia pitämään myös huolta, että koko tarjonta tulee hyödynnettyä. Oletko esimerkiksi koskaan käynyt ESTIEMin järjestämissä VISION-seminaareissa ulkomailla?

Edellisellä en tarkoita, että aktiivisuudessa olisi jotain korjattavaa. En toki. Joidenkin tapahtumien kohdalla olemme joutuneet ikäväksemme jopatommaan, ettei kaikkia halukkaita saada mahtumaan mukaan. Puhun enemmän huomioistani itsestäni. Vaikka olen jo neljättä vuotta erittäin aktiivinen kiltalainen, opin koko ajan uutta killastamme ja sen tarjoamista mahdollisuuksista. Ja jottei tehtävä menisi helpoksi, keksitään uutta koko ajan lisää. Sähköpostiin kilahtavien viikkotiedotteiden lukemiseen kannattaa varmasti uhrata tovi. Opiskelu-aika voi olla ihmisen parasta aikaa, jos sen vain käyttää tehokkaasti (niin opiskeluun kuin oheistoimintaan).

Ja jotta tapahtumatarjontaa voidaan kehittää edelleen, rohkaisen kaikkia antamaan uusia ideoita tai muuta rakentavaa palautetta. Sitä voi antaa joko suoraan hallitukselle, tai vaikkapa vasta avatulle keskustelupalstallemme www.indecs.info/keskustelu.

Stretch yourself

Welcome fresh challenges everyday.

Go on. Be a Tiger.

Accenture knows the importance of creating the right environment for success. We're one of the world's leading management consulting, technology services and outsourcing companies and we want talented individuals to join our global team. We offer unrivalled training and you'll be able to develop your skills faster here than almost anywhere else.

Join our global team and you'll be delivering the innovation that helps our clients become high-performance businesses. To find out more about careers at Accenture and to submit your resumé online, visit www.accenture.fi/tyopaikat today.

Visit us at [accenture.fi/tyopaikat](http://www.accenture.fi/tyopaikat)

• Consulting • Technology • Outsourcing

accenture

High performance. Delivered.

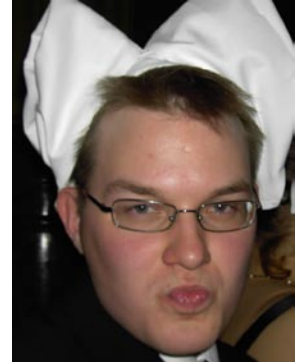
Vastuussa teille 2007

- uusi hallitus esittäytyy

Koonnut: Mari Tuomela
Kuvat: hallituslaiset

Marraskuun yleiskokous valitsi killalle uuden hallituksen, joka koostuu yhdestätoista 2. ja 4. vuosikurssilaisesta. Puolet on ensikertalaisia hallitustoiminnassa, mutta kaikki tuttuja kasvoja killan tapahtumista. Joukkoa täydentämään valittiin joulukuussa kymmenen reipasta toimaria, joista puolet on fukseja ja pari 5. - vuosikurssit ovat siis tänä vuonna laidasta laitaan edustettuina. Kokonaan uusia pestejä luotiin muutama - excumestari ja konsultti - sekä osatitteleistä uudistettiin; hallituksesta löytyy nyt projektiassistentti ja Killan Jorma, ja pitkästä aikaa taas isäntä ja emäntä. Tutustu joukkoon iloiseen, joka palvelee teitä tämän vuoden.

sama: Huolehdin ettei kiltä ole suossa hallitustovereiden hulluista visioista huolimatta. Lisäksi toimin hallituksessa VPJ:na Jaakon kyllästyessä tehtäviinsä. Pyörin usein mukana tapahtumissa ja tule ihmeessä rohkeasti juttelemaan ja vaihtamaan ajatuksia, jos satutaan törmäilemään. Olen jopa suhteellisen fuksiystävällinen hyvänä päivänä!

Varpu Heikkilä, tiedotusvastaava

HALLITUS

Jaakko Marila, puheenjohtaja

Minä olen Marila, Jaakko T. - killan puheenjohtaja. Elämäni olen suurimmaksi osaksi viettänyt syvällä susirajan takana Joensuussa. Tämän vuoden pyörin pääasiassa ikähaarukassa 24v, loppuvuodesta olen vanhempi. Killan kuvioissa olen häärännyt sekä ulkosuhdetoimarina, että päätoimittajana. Edustaminen ja loppuillan kannus-

tuspuheet tulevatkin jo rutiinilla. Harrastelen pääasiassa salilla käymistä ja lenkkeilyä. Kesäsin putoilen lentokoneista ja selviän kertomaan legendaa siitä. Laskuvarjolla saattaa olla osuutta asiaan. Vaikka noppia kertyy myös kauppiksen puolelta, olen onnistunut pyhittämään aikaa myös opiskelijaelämälle. Ja valtakunnallisen jäynäkisan kaksinkertaisena voittajana aivan jokaista hermodynapsiteoriaani ei kannata kuunnella vakavalla naamalla.

Teemu Rintasaari, talousvastaava, vpj

Hei juuri sinä fuksi/teekkari/(syötä itsesi tähän)! Olen 22 kesäinen uroksen alku kotoisin Suomen Turun vehreiltä niityiltä. Nykyisin olen kuitenkin muuntunut jo 3-4 vuoden asumisella varsinkin sisäsiistiksi tamperelaiseksi. Värikkäiden opiskeluvuosien jälkeen olen päätenyt killan hallitukseen, jossa nyt toimin talousvastaavan luottamuksellisissa tehtävissä. Toimenkuvani sisältää killan talouden hallintaa ja ymmärtämistä. Suomeksi

Olen Varpu Heikkilä, 2. vuoden tuta-opiskelija. TTY:lle tulini Keski-Suomen villistä lännestä, Jyväskylästä, lukion jälkeen. Asun viehättävässä Hervannassa vain kävelymatkan päässä koululta ja palveluista. Hallituksessa toimin tiedotusvastaavana, joten viikkotiedoteannoksenne ja muut listoille putkahtavat tiedotteet tulevat minulta. Sähköisten tiedotteiden lisäksi on hyvä seurata myös Indecs:n ilmoitustauluja, joilta löytyy paljon tietoa erilaisesta toiminnasta. Toimenkuvaani kuuluu myös hallituksen kokousten pöytäkirjojen askartelu, joita jokainen voi lukea myös kiltahuoneella, mikäli uusin Aku Ankka on varattu. Tavoitteeni on toimia viestinviejänä hallituksen ja jäsenistön välillä. Minuun voi ottaa yhteyttä kaikenlaisissa enemmän ja vähemmän tiedotuksellisissa asioissa ja ideoissa. Vapaa-aikanani harrastan lenkkeilyä ja kuntosalilla käyntiä.

Maria Kankkio, opintovastaava

Moikka! Olen 22-vuotias 4. vuoden opiskelijatyttönen. Kotoisin olen Mynämäki-citystä, mutta viime vuosina olen melko vahvasti Herwantalaistunut (tosin Turun murteen pystyy vielä puheessani kuulemaan...) Harrastuksieni kuuluvat mm. silloin tällöin säännöllisesti teekkarijumpissa ja lenkillä käyminen sekä mäenlasku.

Muu koulu- ja hallitushommilta jäljelle jäävä aika kuluu kavereiden kanssa. Toimin hallituksessa opintovastaavana ja tämä hallituskausi on minulle ensimmäinen. Ennen olen pyörinyt mukana killan toiminnassa mm. tutorina. Tehtäviini opintovastaavana kuuluu prujujen kanssa puuhailu. Lisäksi hoidan killan suhteita alumneihin sekä osaston suuntaan. Mikäli siis mielestäsi opetuksessa jokin mättää, siitä voi tulla kertomaan minulle. Pidän huolen siitä, että terveiset menevät perille.

Mikko Hankamäki, yritys vastaava

Morjestaavaankaikille!! Elikäs kotoisin olen Jämsästä ja toista vuotta luen tuttaa täällä Tampereella. Hauskaa on ollut ja tulee olemaankin, jos ei jotain aivan mystistä tapahdu. Harrastuksia on paljon, joista itselle tärkeimmät on leijasurffaus, purjelautailu ja wakeboarding, tietysti myös hauskanpito yleensä sekä aktiivinen kiltatoiminta. Yritysvastaavana oma

tavoitteeni on aktiivinen vuorovaikutus ja ajatus-tenvaihdo kiltalaisten kanssa, jotta yritysysteistyö tukisi yhä paremmin jäsenistön tarpeita. Värikäs skenaarioni "seitsemän vuoden päästä": Konsulttina, kansainvälinen työympäristö, uusia ihmisiä, mielenkiintoisia haasteita, vapaa-aikoina pitkiä hiekkarantoja ja surffausta... Eipä siitä enempää, hymyillään kun tavataan ;) Yritysvastaavanne Mikko

Marika Palkkimäki, tapahtumavastaava

Moiksan! Nimi on Marika ja toimin tämän vuoden killan tapahtumavastaavana. Ikäni on tasaisen pyöreät 20 vuotta ja opiskelen tuotantotaloutta jo toista vuotta täällä TTYllä. Koti löytyy siis nykyään Hervannasta ja kotikoti Hausjärveltä (...siis sieltä Riihimäen läheltä). Harrastuksiini kuuluu epäsäännöllinen urheilu, pianon soittelu,

kiltishengailu ja juhliminen. Lisäksi hämmästelen mielelläni ajan nopeaa kulumista ja harkkatöiden aloittamisen vaikeutta. Toimenkuvani hallituksessa on killan tapahtumien järjestäminen muun vapaa-aikatiimin tuella. Tapahtumia löytyy tällä hetkellä aina korkeakulttuuriexcuista sitseihin ja vuosijuhliin. Kiltamme on mielestäni onnistunut hyvin järjestämään tapahtumia laidasta laitaan niin, että kaikille löytyy jotain. Nähdään killan tapahtumissa!)

Jesse Valtanen, teekkarivastaava

Terve, olen Jesse Valtanen ja Teekkarivastaava. Tänne Tampereelle olen tullut hakemaan opillisia haasteita ja erilaisia kavereudellisia kokemuksia. Kotoisin olen Eurasta, eli olen länsimaa-lainen. Teekkarivastaavan homma on toimia hallituksessa asiantuntijana kaikessa teekkarikulttuuriin liittyvissä asioissa ja ohjeistaa muita, mikäli heillä on ohjeistukseen tarvetta. Kuitenkin koska olen vasta toisen vuoden opiskelija, omat teekkarikulttuurin tietovarastot ovat vielä vajavaiset, mutta tiedon etsintä on oppimisen rakastamista. Käytännössä Teekkarivastaavan toimiin kuuluu saunojen ja sitsien järjestelyjä sekä vapaa-aikatiimissä sinkoilu. Koetan nähdä toimintaympäristöni mahdollisuuksien maljana, josta itselle mieluiset asiat löytyvät vain kokemusten kautta siis hiellä ja verellä. Kuten Platon on sanonut: "Jos ihmiset puhuvat sinusta pahaa, elä niin että kukaan ei usko heitä."

Ilkka Peltola, kv-vastaava

Oon Ilkka, moroo! Tämä 23-vuotias teekkari tulee Tampereelta ja menee milloin minnekin. Moni haukkuu ännäks, mutta ne on väärässä. Sä oot just niin ännä, kuin sä tunnet olevas, eikö? Mä oon ihan korkeintaan ehkä n-1! Saa nähdä, koska kurssit on kasassa? Fiiliksen perusteella tuskin vielä vuoteen. Harrastelen monen moista

kamppailulajeista amatööriarokuvaamiseen. Kansainvälistyminen tapahtui omalla kohdalla yhdessä hujauksessa viime puolentoista vuoden aikana ja innostus on jatkunut muun muassa kv-tutorina ja killan kv-toimihenkilönä. Tänä vuonna harrastuksiin? kuuluu siis kv-vastaavan toimenkuvassa killan kv-toiminnan ylläpito ja kehittäminen. Mut vaikka se Estiem on ihan ok, niin toivottavasti Estiem-laulua ei joudu liian usein laulamaan?

INOECS

Tuotantotalouden kilta
Tampereen teknillinen yliopisto

Johanna Ketoja, fuksikapteeni sr

Moikka! Nimeni on Johanna Ketoja, olen 20-vuotias ja pidän punaisesta. Kotoisin olen Lapualta, josta muuten löytyy Pohojammaan la-keuksien ainut vuori. Opiskelen nyt toista vuotta tutalla ja tämä on myös toinen kauteni Indecsin hallituksessa. Viimevuonna hallitusurani alkoi fuksikapteeni juniorin pestissä ja tänä vuonna koin olevani valmis astumaan fuksikapteeni seniorin saappaisiin. Toimenkuvaani kuuluu järjestää erinäisiä tapahtumia fukseille ja opastaa junioria tämän vaativan toimen saloihin. Talvella tykkään viilettää mm. pitkin Herwoodin Alpeja lumilaudan päällä tasapainoillen. Tämä kausi tosin tuli avattua hieman isommissa mäissä.. Yritän myös vinguttaa viulua ja olen kameran kanssa aika erottamaton pari :)

Katja Sorjamaa, fuksikapteeni jr

Hei! Olen 22-vuotias toisen vuoden opiskelija ja nimeni on siis Katja Sorjamaa. Olen kotoisin tuolta pohjois-pohjanmaalta, tarkemmin sanottuna Raahesta (lähin maamerkki Oulu, jos joku ei muuten osaa paikallistaa). Fuksivastaava juniorina tehtäväni on opastaa ensi syksyn ja kevään fuksit mukaan kiltatoimintaan järjestämällä kaikenlaisia tapahtumia ja muuta toimintaa. Tykkään lumilautailusta ja laulamista, harrastuksiksi niitä ei tosin epäsäännöllisyyksien takia pysty laskemaan. Kaikenlaisiin tapahtumiin osallistun toisaalta taas lähes säännöllisesti, joten kai sitäkin voi harrastukseksi kutsua. :)

Mari Tuomela, päätoimittaja

Heippa, olen Mari, Infacton uusi päätoimittaja, elikkä vastuussa siitä, että lehti, jota parasta aikaa luet, ilmestyy neljä kertaa tänäkin vuonna, entistä paksumpana ja monipuolisempaan toivottavasti. Olen 22v. ja kotoisin Espoosta, jos jostain – olen asunut Suomessa viidellä eri paikkakunnalla ja ulkomailla viidessä eri maassa. Olen koulussa nyt neljättä vuotta ja saamassa kurssit kasaan näillä

näkymin joulun mennessä. Killan hallituksessa olen puuhastellut aikaisemmin fuksivastaavaana. Epäsäännöllisiin liikuntaharrastuksiini kuuluu punttitunneilla käyminen ja lenkkeily, sekä laskettelu talvisin. Pidän myös paljon lukemisesta, musiikista ja elokuvista. Samoin hyvästä ruuasta, mutta omat kokkaustaidot ovat valitettavasti edelleen olemattomat.

TOIMARIT

Janita Seiplax, ulkosuhdevastaava

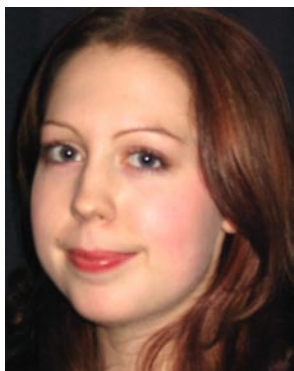
Heips! Olen 20-vuotias toisen vuosikurssin tutalainen. Olen tämän vuoden Indecsin ulkosuhdetoimari eli järkkäilen Kolmiobileitämme sekä nyt keväällä tulevat valkohaalarisitsit ja hoitelen muutenkin suhteita muihin ainejärjestöihin. En ole aikaisemmin ollut hallituksessa mukana, mutta fuksivuotena kuuluin haalaritiimiin ja muutenkin olin ahkerasti mukana monessa tapahtumassa auttelemassa ja hengailemassa :). Kotoisin olen Vaasasta ja Tampereelle muutin tietysti koulun perässä, mikä olikin yksi elämäni parhaimmista päätöksistä. Vapaa-aikaa vietän kavereitten kanssa ja bileitäkin on aika ahkerasti tullut kierrettyä. Shoppailemaankin on päästävä silloin tällöin, erityisesti kenkiä tuntuu jostain syystä tarttuvan usein mukaan... Ja tietenkin harrastan myös epäsäännöllisen säännöllistä liikuntaa :)

Joonas Olkkonen, isäntä

Mie oon Olkkosen Joonas, 20-vuotias virnuileva fuksi alunperin Lemi etiältä, iso kive takoa. Sieltä Lappeenrannan kautta Tampereelle muuttanut Isäntä. Toimenkuvaani kuuluu omalta osaltani edistää kiltalaisten hyvinvointia osallistumalla tapahtumien järjestelyyn, katsoa kopiokoneen perään, organisoida killan sporttitoimintaa, mahdollistaa riehakkaat saunaillat ja olla kaikkien kaveri. Olisi kiva, jos pystyisin tuomaan jotain uutta piristystä killan liikuntatoimintaan ja miksei muuhunkin toimintaan. Harrastuksiin kuuluu opiskelun ja suunsoiton lisäksi kaikenlaiset urheilulajit (jalkapallo, kaukalopallo, sulkapallo ja pallo) sekä saunominen, juhliminen ja muut aktiiviseen opiskeluelämään jollain tavalla liittyvät toiminnot. Pidetään kivaa killan tapahtumissa!

Miia Pikki, emäntä

Heissan! Olen tutalainen vuosimallia -04 sekä -06. Kukapa nyt ei haluaisi viettää kahta railakasta fuksivuotta! Lukion jälkeen kävin katsastamassa Lappeenrannan teekkarielämää parisen vuotta, kunnes jotenkin eksyin nyt tänne Tampereelle fukseilemaan. Katsotaan minne seuraavaksi eksyn, toivottavasti jonnekin lämpimään

vaihtovuoden merkeissä. Olen huomannut olevani ikuinen vilukissa, jonka olisi selvästikin pitänyt syntyä jonnekin lämpimämpään. Vuosien varrella on kertynyt tuota elämäkokemusta sellaiset 21 vuotta, mutta vanhenemisen lopetin jo paljon aikaisemmin. Luonteeltani olen helposti suostuteltava, joten minuun törmäät helposti esimerkiksi tekkarisaunalla, kolmioissa, jatkoilla... Minut voi myös bongata tamppiareenalla hyppelemässä ja joskus hiljaisina aikoina uskaltaudun jopa punttisalin puolelle. Harrastuksistani tärkein on tällä hetkellä salsa ja haaveenani onkin jonain päivänä päästä Kuubaan tanssimaan sitä itseään... noh, pientä harjoittelua vielä ensin :).

Jaakko Sirén, kv-toimari

Moi, olen yksi killan monista Jaakoista, iloinen ja useimmiten hyväntuulinen Indecsin uusi KV-toimari. Toimin siis yhdessä Ilkan kanssa KV-tiimissä ja vastaan osaltani killan kansainvälisistä asioista, kuten yhteyksistä Esiemiin ja muihin koulun KV-kerhoihin, Vision-seminaarin ja Times-kilpailun järjestämisestä sekä vaihto-opiskelijoiden ja killan

välisestä yhteydenpidosta. Tutalla aloitin vuonna 2004, mutta voin myös sanoa opiskelevani vasta toista vuotta... Ikää on kertynyt 21 vuotta ja maailmalle olen lähtenyt niinkin pieneltä paikkakunnalta kuin Längelmäki, joka tosin katosi kuntakartalta vuoden vaihteessa. Mikäli opiskeluiden ja töiden ohelta vapaa-aikaa jää, tykkään käydä juoksemassa, sukeltelemassa, viheltämässä lätkäpelejä, metsästävässä hirviä ja muutenkin samoilemassa ympäriinsä. Kv-terkuin, Jaakko

- yhteystiedot www.indecs.info:sta -

Ville Purhonen, datatoimari

Moro! Olen Ville Purhonen, 21-vuotias killan datatoimari. Akateemisesta opiskelusta olen nauttinut vasta syksystä 2006 lähtien Kuopiosta muutettuani, mutta se on ollut sitäkin antoisampaa ja rikastavampaa näin mahtavassa joukossa. Vastuuni aion kantaa harteillani selkään suorassa, vaikka välilevyt välillä tuppaisivatkin pulistelemaan. Kun kouluhommat löysäävät tai painavat liikaa päälle, tarttuu minulla kitara kouraan ja sormet asettuvat koskettimille. Liikunta ja halu laittaa hyvää ruokaa täyttää musiikilta jääneet tyhjät aukot kalenterissani. Datatoimarin pesti on vuorovaikutteista työtä myös ihmisten kanssa. Haluat sitten edellisillan bilekuvat nettiin tai antaa muuten vaan suoraa palautetta, tule ja nykäise hihasta niin huastellaan! terveisin Ville

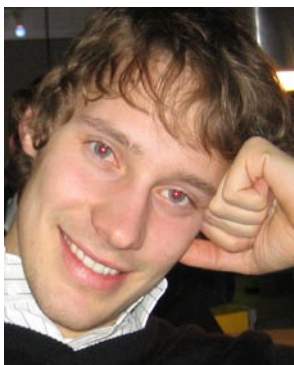
Miia Puranen, projektiassistentti

Moikka! Nimeni on Miia, ja olen 19 vuotias. Olen kotoisin Oulusta, jossa asuin yli 15 vuotta. Lukion kävin Jyväskylässä, ja nykyään siis opiskelen tutaa Tampereella ensimmäistä vuotta. Olen harrastanut seitsemän vuotta tanssia, lähinnä hip hoppia, ja esiintynyt ja kilpailutkin siinä. Pidän aktiivisesta toiminnasta, kavereiden kanssa olemisesta, matkustelusta, hyvästä ruuasta ja juomasta. Projektivastaavana

toivon järjestäväni muistettavan Indecs Challenge ja olla muutenkin mukana toteuttamassa kivoja tapahtumia. Parin vuoden päästä olisi tarkoitus lähteä vaihtoon, varmaan kohti aurinkoa. Muuten vielä viitisen vuotta täällä pyörin. Muusta en tiedä, mutta kaikki on mahdollista! Kesää odotellessa, Projektivastaavanne Miia Puranen

Kaarle Mäkinen, yritystoimari

Jätte hejsan! Nimi on oikeasti Kaarle vaikka lähes poikkeuksetta Kalleksi nimitetään. Maailman polkuja on tallustettu 24-vuotta Suomen Turusta aloittaen. Indecsiä jatketaan tänä vuonna samoilla linjoilla kuin viime kaudella eli yrityssuhdepuolella puuhaillaan. Ja tietysti siinä

ohessa kaikkea mihin vaan lusikkansa mukaan ehtii sotkea. Urheilu ja musiikki lohkaisevat myös suuren osan päivästäni. Tylsää ei ole ollut sitten viime vuosituhannen, vain mielikuvitus on rajana maailman valloitukselle. Voisinkin antaa kaikille vinkiksi elämän epärointeihin: Before thinking, do it twice! (ps. Allekirjoittanut ei ota vastuuta tämän ajattelumallin omaksumisesta, mutta tän se on ainakin hyvin tänne asti siivittänyt!) Ja pitäkäähän ihmiset silmät ja korvat auki missä ikinä liikuttekin, sillä parhaat tilaisuudet ja kokemukset ovat yleensä piilotettu yllättäviin paikkoihin. Eipä muutakun pilkettä silmäkulmaan kaikkeen tekemiseen.

Lassi Lintusaari, xq-mestari

XQ-mestarinne tässä hei! Tottelen yleisesti nimeä Lassi, ja ikää minulle on ehtinyt kertyä yhdeksisentoista vuotta – teinivuosista yritetään siis vielä ottaa kaikki irti mitä lähtee. Olen uusinta fuksisatoa, mutta vähitellen se hidaskin oppii talon tavoille. Vietin lapsuuteni pääkaupunkiseudun tietämissä, ja tulihan sitä vä-

hän maailmaakin nähtyä noin neljän vuoden Tokion keikalla. Tästä lähtien on sisällä kytenyt suuri halu nähdä maailmaa, ja kynnys esimerkiksi muuttaa Suomen ulkopuolelle tuntuu hyvin pieneltä. Kirjailin viime kesän jo sarastaessa itselleni valkolakin täällä Tampereella kansainväliseltä IB-linjalta. Tästä nokkelimmat ehkä päättelivätkin jo, että edessä on vielä ratkiriemukas vuosi poikien (ja miksei tyttöjenkin) metsäleirillä, jonka tällä hetkellä haluaisin kuitenkin viettää lennellen jossain taivaankannen ja maankamaran välillä. XQ-mestarina tulee varmasti opeteltua runsaasti puhelimenkäytön saloja, ja toivon pystyväni mahdollistamaan teille mahdollisimman hyödyllisiä sekä mieleenpainuvia elämysmatkoja.

Peter Zeitlin, konsultti

Olen 25-vuotias 5. vuosi-kurssin tuotantotalouden opiskelija. Kotoisin olen luonnon kauniista maalaiskunnasta Pälkäneeltä. Vapaa ajalla juoksentelen reikäpallon perässä jumpasalissa ja yritän mahdollisuuksien mukaan käydä märkeä laskemassa. Tuta oli aikoinaan yksi vaihtoehto muiden joukossa ja hieman sattumalta pää-

dyin tänne. Heti ensimmäisen vuoden jälkeen kuitenkin huomasin, etten vaihtaisi tätä koulutusohjelmaa mistään hinnasta. Tuta tarjoaa hyvää opetusta ja laaja-alaista näkemystä liiketoiminnan

eri alueilta. Kurssit minulla on nyt kasassa ja aloitan piakkoin diplomityön. Yritän parhaani mukaan toimia yritystiimin neuvonantajana tämän kevään. Olen toiminut aikaisemmin yritysvastaavana ja –toimarina.

Tuomas Sariola, killan Jorma

Moi. Vanhoilla syrjään siirtyvillä puheenjohtajilla on ollut vuosien mittaan mitä erilaisimpia nimiä kuten wanhus, wanha pieru ja wanha guru. Tänä vuonna kiltä saa tähän tittelilistaan jatkoksi Killan Jorman. Tehtäviini kuuluu antaa viime vuosien kokemuksen perusteella uudelle hallitusjoukolle vinkkejä asioiden hoitamiseen. Olen siis

Sariolan Tuomas, kotoisin Pohjanmaan lakeuksilta, Kurikasta. Ikää mittariin on kertynyt rapiat 23 vuotta. Harrastuksiini kuuluu salibandy, shakinpeluu, kesäisin rullaluistelu sekä yleinen pyöriminen, jos sitä nyt harrastukseksi voi sanoa. Olen ollut mukana myös koulun talous- ja reserviläiskerhojen toiminnassa. Koulussa olen neljättä vuotta ja pelottavasti opintojen loppukin alkaa hämmöttää.

LISÄKSI

Antti Hoppania, kiltakummi

Tervehdys, olen Antti Hoppania, Indecsin kiltakummi. Olen 23-vuotias ja kotoisin Lammilta. Opiskeluni aloitin syksyllä 2004 ja teollisuustalouden kurssia on tullut pääasiassa luettua. Harrastan kuntosalia, salibandyä sekä lukemista. Reenaaminen antaa hyvää vastapainoa opiskelulle ja auttaa jaksamaan. Lisäksi luen mielelläni muutakin kirjallisuutta kuin pelkästään

kurssikirjoja. Ylioppilaskunnan hallituksessa vastuullani on talousasiat sekä jäsenpalvelut. Hoidan myös Sporttipoppoon asioita yhdessä TURVoKe ry:n Mikko Väätäisen kanssa. Tänä vuonna toimin siis Indecsin sekä Man@gerin kiltakummina. Kiltakummin tehtävänä on helpottaa killan ja Ylioppilaskunnan yhteydenpitoa. Käyn mahdollisuuksien mukaan joskus killan kokouksissa sekä toivottavasti myös muissakin tapahtumissa. Kaikille oikein menestyksestä alkanutta vuotta!

Paula: "Elämä on laiffii"

- ilman häntä emme pärjäisi

Teksti: Tytti Matsinen
Kuvassa: Paula Nykänen

Paulan elämä ylioppilaskunnassa on laiffii!

Missä on hulvaton huumorintaju? Onko ongelma, missä on apu lähellä? Paulan tiskillä tietenkä!

Monille opiskelijoille ylioppilaskunta ja sen rooli ovat saattaneet jäädä vähän epäselviksi, mutta Paula Nykäsen tietävät kaikki. Koska Paulalta löytyy vastaus niin moniin asioihin, suuntasi myös Infacto utelemaan aakkosilleen sisältöä tällä kertaa Paulan tiskiltä.

Tehokas ja toimielias Paula löytyy ylioppilaskunnan toimistosta lähes aina, kun ovet ovat auki. Opiskelijakorttiasiat, teekkarilakin sovittaminen ja monet muut käytännön asiat hoidetaan juuri täällä. Tänä ne ovat kaikki tervetulleita ja vaikka vastausta ei löytyisi, saa ainakin neuvoja, mistä kannattaa kysyä lisää.

Seuraavassa elämän totuuksia ja aakkosia Paulan mukaan:

Aamut! Hirveän hauskoja, kun on mukava työ, johon tulla.

Blebeijit, päiväni piristys.

Cole, miellyttävä ihminen.

DI, kuuluu asiaan täällä!

Elämä on laiffii.

Fuksi, tähän ei selityksiä kaippaa.

Grilli ja kesä.

Huuma, eikös se ole se opiskelijoiden ravintola?

Ilo, on niin pirtsakka haastattelija!

Jäätelö. Joulu meni jo, pitää katsoa eteenpäin.

Kesä (ks. G).

Loma. Samaa sarjaa edellisen kanssa.

Mökki, ks. edellinen kohta.

Nina, oma tytär.

Onni.

Paula tietysti!

Q (pitkän pohdinnan jälkeen) Kuu, kun ei nuo vieraat kielet oikein taivu.

Rakas, kun rikas ei oikein pidä paikkaansa.

Shamppanja, perustelut kohdasta W.

Teekkari, kun kerran täällä ollaan.

Uni, nukkuminen on ihanaa, rakastan sitä. Ei kuitenkaan ole ristiriidassa A:n kanssa.

Viina, kaikilla mielessä kun kerran teekkaripiireissä ollaan.

WAPPU!

Yo-kunta, täällä ne päivät kuluu.

Z Kuorsaushan se, ei oma mutta miehen.

Å ("oi voi, voi"), ååå, åå, no Åbo, Turku tietysti - vaikkei minulla sinne mitään kontakteja olekaan!

Äiti, ks. N.

Örveltäjä, niitähän riittää.

Fuksi XQ @ IBM

- pk-seudulla 22.1.

Teksti: Lauri Lehtonen

Kuvat: Johanna Ketoja

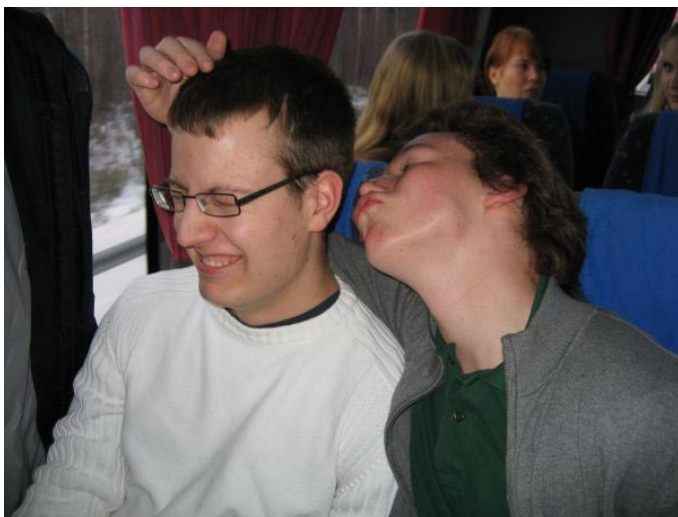
Indecs excuilee

Maanantaina 22.1.2007 järjestettiin Indecsin ja Managerin yhteinen fuksiexcu Helsinkiin IBM:lle, jonka jälkeen oli tarkoituksena mennä Otaniemeen saunaan ja myöhemmin illalla paikallisen maanmittaajakillan järjestämille sitseille. Paikat exculle täyttyivät hyvin nopeasti sen jälkeen kun ilmoittautumisläystäke liimattiin kiltahuoneiden ulkopuolelle. Muutama henkilö pääsi vielä peruutuspaikoilta mukaan ja bussi olikin täyteen pakattu sen lähtiessä puolenpäivän jälkeen obeliskilta.

Perinteinen "Paskin läppä"-kilpailu olikin taas jo käynnissä linja-auton kurvatessa Sääksjärven suuntaan kampuksen alueelta. Toinen toistaan mahtavampia stand up - koomikkoja nähtiinkin jo menomatalla hieman hitaan alun jälkeen. Vaikka voittajaa ei koskaan nimetty, pääsi kukin muodostamaan oman mielipiteensä vitsien tasosta. Kuultiimpa matkalla muutama laulun luikautuskin, eikä bussikuskikaan säästynyt omaltaan ohitettuaan IBM:n risteyksen matkan loppuvaiheessa.

Saavuttuamme IMB:lle, saimme heti lämpimän vastaanoton tervetuliaispuheiden ja munkkikahvien merkeissä. Tätä seurasi sopivan kompakti esitys IBM:n liiketoiminnasta, joka varmasti muokkasi useimpien vierailijoiden käsitystä yrityksestä. Aistittavissa oli ilmeisesti liian aikaisesta herä-

tyksestä johtuvaan väsymystä, joka johti jopa pieneen pilkkimiseen joidenkin excuillijoiden kohdalla. Vierailun kenties mielenkiintoisin ohjelmanumero nähtiin tämän jälkeen, jolloin pari entistä Tampereen tutalaista sekä yksi entinen Otaniemen tijolainen kertoivat kokemuksistaan sekä työnkuvistaan yrityksessä. Työntekijät kehuivat IBM:n työympäristöä vielä epävirallisestikin virallisen ohjelman päätyttyä, joten positiivisia kommentteja pystyi pitämään kutakuinkin luotettavina. IBM:n Amica työmaaruokala tarjosikin vierailijoille oikein tyylikkään tarjoilun viineineen ja ruokineen, jollaisia useimmat eivät edes tienneet olevan olemassa. Ruokailun aikana kävimme myös vieraillessa IBM:n forumissa, jossa esiteltiin joitakin

tuoteuutuuksia ja innovaatioita. Rajallisesta vierailuajasta johtuen emme kerinneet jäädä räpeltämään mielenkiintoisia laitteita, mikä olisi voinut olla ihan jännä kokemus.

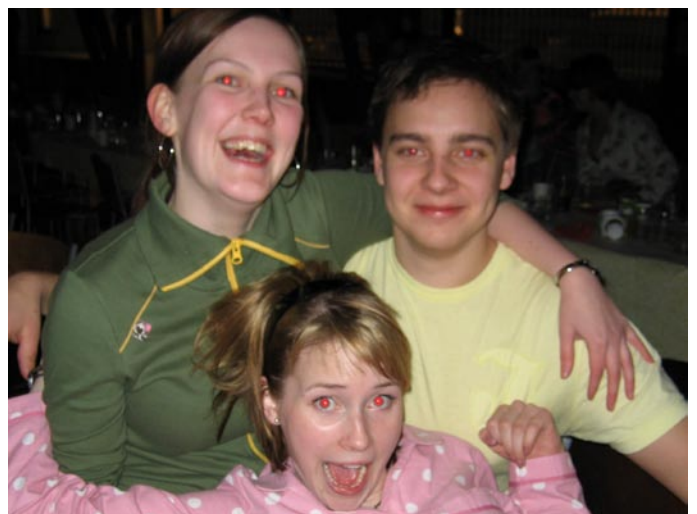
Mielenkiintoisen yritysvierailun jälkeen suunta-simme jo sitten kohti matkan varsinaista päämäärää eli Otaniemen sitsejä. Sitsien alkuun oli kuitenkin vielä neljän tunnin odotus, jonka vietimme Otaniemessä yhdellä lukuisista alueen saunatiloista. Aika kuluikin melko nopeasti saunoen ja virvokkeita nauttien kompaktilla saunalla, jonne kaikki 50 vierailijaa mahtui yllättävänkin hyvin. Vähän kello kymmenen jälkeen matka jatkui kohti suurta salia, jossa oli määrä järjestää suursitsit

noin sadalle hengelle. Sitseille oli kutsuttu Indecin ja Managerin lisäksi paikallisen tutakillan, Prodekon hallitus sekä itse järjestävä taho eli Otaniemen maanmittarikilta.

Sitsit alkoivat perinteisin menoin eli toastien esitelyillä ja muutamilla perinteisillä teekkarilauluilla. Meno jatkuikin hyvänä laulun raikatessa ja viinin virratessa läpi juhlien, mutta sitsien normaalia vapaampi kulkeminen ja alkoholijuomien myyminen

henkilökunnan toimesta jakoi mielipiteitä. Tarjoilun määrästä suhteessa kohtuullisen korkeaan hintaan (15e) esitettiin myös hieman mielipiteitä. Sitsien ehdottomasti positiivisin yllätys oli paikallisen torvisoittokunnan Retuperän WBK:n vyöryminen näyttävästi sisään kovan metelin säestäessä. Pienen vihjauksen jälkeen lavalle saatiinkin useita pareja näyttämään taitojaan perinteikkäämmissä tansseissa puhallinorkesterin tahtiin. Tunnelma alkoi jo tässä vaiheessa olla melko katossa, menon ollessa vapaata ja ihmisten humaltuneita. Retuperän WBK:n lähdettyä, paikalle saatiin DJ, jonka uudet diskohitit saivat ujoimmatkin tanssahtelijat esittelemään Tampereen yökerhoissa opittuja liikkeitään. Noin kello kolmen jälkeen ruvettiin pakkailemaan linja-autoa humalaisista Indecsläisistä ja Managerilaisista, jolloin hilpeä bussikyty takaisin Tampereelle pääsi alkamaan. Paluumatka sujui mallikkaasti osan käydessä nukkumaan ja osan pyrkiessä parhaansa mukaan pitämään kaikki mukana menossa loppuun saakka. Perille päästyämme suurin osa suuntasi kotiin omaan punkkaan odottamaan tulevaa krapulapäivää, osa suuntasi nukkumaan kiltahuoneelle ja urhoollisimmat soturit selviytyivät jopa luennoille kello kahdeksan. Kokonaisuudessaan reissu oli menestys ja excuiliijat jäivätkin jo odottamaan seuraavaan tilaisuutta päästä matkaan hyvässä porukassa.

Fuksien haalarisauna

- Neptunuksella 17.1.

Teksti: Lauri Pitkänen

Kuva: Olli Nuutinen

Tärkein tavoitteemme oli hankkia itsellemme haalarit. Ja mikä onkaan mukavampaa, kuin juhlistaa uusia haalareita yhdessä haalarisaunalla. Järjestimme saunan 17. tammikuuta, Juveneksen Neptunus saunalla. Lähtökohtana oli, että mahdollisimman moni pääsisi mukaan ja hiukan hauskanpitoakin voisi harkita siinä sivussa.

Edellisenä iltana valmistelimme haalaritiimin kanssa vähän seuraavan päivän tarpeita. Teimme tarvittavat taktiset ostokset ja lopulliset suunnitelmat (jotka kyllä vaihtuivat), mitä seuraavana päivänä tulisi tapahtumaan. Kuka toisi mitäkin, kuinka pääsisimme tavaroinemme saunalle ja mitä kaikkea pitää vielä saunalla muistaa tehdä.

Saunapäivä. Jonkin verran ennen puoltapäivää lähdimme järjestäjäporukalla valumaan kohti saunaa. Meillä oli yksi auto käytössä, suuri kiitos siitä. Autolla keräsimme tarvittavat rojut Hervannasta ja suunnistimme kaupan kautta saunalle. Tavaraa tuli paljon, mutta voimalla saimme ne mahtumaan autoon. Taisimme vielä jonkun pienemmänkin reissun tehdä, jotta tarvittava määrä materiaa saatiin kerättyä saunalle. Enää piti laittaa paikat kuntoon ja katsoa miten tarjoilu järjestettäisiin. Pieniä yllätyksiä, kuten uunintotaalinen puuttuminen ilmeni, mutta saimme hommat kuitenkin hoidettua. Olimme ilmoittaneet, että viiden jälkeen voi saapua saunalle. Muutama minuuttia ennen viittä, olimme juuri saaneet valmistelut tehtyä, niin kerkesi hetkeksi sohvalle haukkaamaan happea.

Hiukan viiden jälkeen alkoi ihmisiä valumaan saunalle. Niin fukseja, kuin muitakin kutsuvieraita saapui miellyttävän runsaasti. Oli myös todella mukavaa nähdä, että tilaisuus veti myös vähän vähemmänkin nähtyjä naamoja paikalle. Saunalle oli kutsuttu killan uusi sekä vanha hallitus, mei-

dän omat tutorit ja tietenkin kaikki haalarit hankkineet.

Varsinainen "virallinen-osuus", alkoi kuuden kieppeillä jolloin haalariprojektimme puheenjohtaja Ville Savola, piti alkupuheen menneistä tapahtumista, jonka jälkeen kohotimme tervetuliaismaljat. Julistimme myös saunan avatuksi, joka vetikin varsin mukavasti porukkaa lölyihinsä. Jopa niin paljon, että juomatarjoiluakin piti siirtää saunan luokse, että ei saunojille pääsisi jano yllättämään.

Illan kuluessa, palkittiin myös koko toiminnan nurkkapalat, eli menestyneimmät mainoksienmyyjät. Perinteitä kunnioittaen, piti myös meidän oma fuksikapteenimme, Johanna, heittää uima-altaaseen.

Tarjoilut tuntuivat miellyttävän ja juomapuoltakin pidimme sen verran tärkeänä, että varmasti kaikille riittää tarpeeksi. Juomapuolelta, erityisesti tarjolla olleen boolin sekoitussuhteeteet herättivät jonkin verran keskustelua. Ilmeisesti siinä ei ainakaan mehu maistunut liikaa.

Saunoessa sekä muuten maailmaa parantaessa ilta vierähti kepoisesti. Puolilta öin saunan pitäisi olla tyhjä, vaikutti kuitenkin, että porukka olisi viihtynyt vaikka aamun tunneille asti. Kokonaisuutena saunaa voisi pitää hyvinkin onnistuneena juhlistuksena uusien haalareiden hankinnasta. Saunasta poistuttuaan valkohaalarinen joukko jatkoi meinaan Tampereen yössä.

-Corrupted Media Agency-

Lisäoppeja kauppiksesta

- Martti Pahlman

Koonnut: Mari Tuomela

Kuvassa: Martti

* Milloin valmistuit? Mitkä olivat pää- ja sivuaineesi?

Valmistuin lokakuussa 2006. TTY:llä minulla oli pääaineena teollisuustalous, jossa pääpainona strategia ja pitkänä sivuaineena elektroniikan tuotantotekniikka. Sivuaine koostui kuitenkin teollisuustalouden pääasiassa tuotannon kursseista.

* Mitä teet nykyään?

Pääasiassa opiskelen Helsingin kauppakorkeakoulussa (HSE) ja opintojen ohessa osa-aikaisesti työskentelen perheen yrityksessä (TTS Technologies). Pääaineena kauppakorkeassa luen rahoitusta ja pitkänä sivuaineena strategista johdon laskenta-toimea ja yritys juridiikkaa.

Rahoituksen puolella olen erikoistunut yritysjärjestelyiden ja investointien (Mergers & Acquisitions) osa-alueeseen. Kaksoistutkinnon halusin suorittaa, koska erityisesti yritys juridiikan ja rahoituksen opettaminen TTY:llä on hyvin vähäistä ja saahan siinä samalla jatkaa opiskelijaelämää vielä pari vuotta. Valitsin Helsingin kauppakorkeakoulun toiseksi tutkintopaikakseni sivuuttaen Tampereen opinahjon lähes pelkästään opetuksellisista syistä ja koulun yritys kontaktien luomien mahdollisuuksien takia. Tällä hetkellä lähes kaikki Suomen johtavat kauppatieteitä opettavat henkilöt toimivat päätoimisesti Helsingin kauppakorkeakoulussa tai ainakin käyvät siellä luennoimassa.

* Miten opiskelu HSE:ssä poikkeaa opiskelusta TTY:llä?

Vaikka KTM-tutkinto on DI:n tutkintoa 20 ov suppeampi, niin sen suorittaminen ei ole tuntunut tähän asti ainakaan yhtään helpommalta. Lähes kaikki pää- ja sivuaineeni (rahoitus- ja laskentatoimi) kurssit ovat toteutukseltaan vastanneet hyvin läheisesti TTY:n yrityksen johtaminen -kurssia eli joka viikko palautettavana on case, artikkelianalyysi tai muu harjoitus. Opetus kursseilla on kuitenkin pääasiassa luentopainotteista eikä pienryhmämuotoista. Opetusta kauppakorkeakoulussa annetaan myös huomattavasti enemmän englanniksi. Samoin myös harjoitustyöt tehdään pääsääntöisesti englanniksi.

Aloittaessani opinnot kauppakorkeassa silmiin-

pistävänä tekijänä oli yritysten näkyvyys. Kursseilla yrityshenkilöt vetävät useat luennot ja opettavat asiat pääasiassa käytännön kautta teorian jäädessä taka-alalle. Yritysten toteuttama rekrytointi on myös huomattavasti aktiivisempaa. Yritykset esittelevät itseään viikoittain erimuotoisissa aamiais- ja iltatilaisuuksissa.

* Kertoisitko lisää perheyrityksestänne.

TTS Technologies:n päätoimipiste on Tampereella, jossa yritys on toiminut yli kymmenen vuotta. Yritys kehittää ja valmistaa optisia mittalaitteita ja tarjoaa prosessiteollisuudelle erilaisia palveluita prosessiensa optimoimiseksi. Yrityksen asiakaskunta koostuu pääasiassa elintarvike- ja hygienian teollisuuden toimijoista. Taloudellisilta luvuiltaan yritys on vielä hyvin pieni. Sitä ei olla kuitenkaan lähdetty kasvattamaan, koska yrityksen tuloksentekokykyyn ollaan oltu tyytyväisiä.

TTS TECHNOLOGIES

* Minkälaista on yksityisyrittäjyys?

Työskentely ei ole koskaan pelkästään toimistossa kahdeksasta neljään istumista, vaan työasiat pyörivät mielessä todella usein vapaa-aikanakin. Yrityksen ollessa oma tulee kiinnitettyä huomiota paljon enemmän yrityksen kannattavuus- ja kustannusrakenteisiin kuin ollessa vieraan palkkalistoilla. Yrityksen ollessa perheen omistuksessa strategisia valintoja tehtäessä ei ole myöskään tarvinnut ajaa ulkopuolisten sidosryhmien intressejä.

* Mitä omaan toimenkuvaasi kuuluu?

Pääasiassa toimenkuvaani kuuluvat erilaiset raporttien ja analyysien tekeminen. Analyysit ovat pääasiassa koskeneet investointeja ja liiketoiminnan kehittämistä. Näitä ovat olleet esimerkiksi toimiala-analyysit ja kilpailija-analyysit sekä toteutettavien projektien kustannus- ja kannattavuuslaskelmat. Analyysien tuottamiseksi joudun hyvin paljon käymään läpi taloudellisia raportteja (esim. tilinpäätöksiä, osavuositarkastuksia ja toimialaraportteja).

* Mistä pidät eniten työssäsi?

Eniten ehkä olen pitänyt siitä, kun on pystynyt työssä soveltamaan jo oppimiansa asioita ja voi huomata, että koulunpenkillä istumisesta on lopulta ollutkin jotain hyötyä. Kuitenkin kokoajan tulee eteen myös uusia haasteita, jotka vaativat uusia lähestymistapoja.

* Miten työnteke vastaa opintojasi? Mistä kursseista on ollut erityisesti hyötyä?

Paremminkin kuin osasin odottaa. Eniten hyötyä on kursseista, joista on saanut varmuutta esiintymiseen kuten esim. PVNT:t. Niitä olisi voinut koulussa olla kuitenkin vieläkin enemmän. Myös kielten merkitys on korostunut työnteossa, englannin. Lisäksi olen tarvinnut suhteellisen paljon ruotsia ja saksaa kommunikoidessani eri sidosryhmien kanssa. Yksittäisistä kursseista sisäisestä laskentatoimesta ja strategian peruskurssista on suhteellisen paljon hyötyä. Niillä käytiin lävitse erilaisia teoreettisia viitekehyksiä, joita olen pystynyt soveltamaan työssäni.

* Missä näet itsesi viiden vuoden kuluttua? Entäpä firmanne?

The Killersin liveä nähneenä ja toivottavasti jo päättänyt opintoni. Tarkoitukseni on myös päästä työskentelemään ulkomaille ainakin joksikin aikaa. Todennäköisesti yrityksemme tulee tulevaisuudessa olemaan osa suurempaa konsernia, joka lopulta määrää yrityksemme suunnan.

* Terveisiä tuta-opiskelijoille:

Opiskeluaikana luoduista kontakteista on jo heti työelämän alussa huomattavasti hyötyä. Oli ne sitten luotu opiskelijajärjestöjen jatkoille, luennoilla tai yritystapaamisissa, niin avaavat yllättävän paljon ovia ja tarjoavat uusia mahdollisuuksia. Kontaktiverkostoa rakennettaessa olisi silti hyvä lukea silloin tällöin joitain tenttikirjojakin.

Työelämään joutuvat:

Tammikuu

DI Hallila Hannu
DI Lindroos Ossi
DI Mäkeläinen Ari
DI Rantala Henna
DI Tanila Jussi
DI Teräs Mervi
DI Åhlman Tuulia

Helmikuu

DI Hannula Janne *
DI Hautanen Liisa
DI Kuosmanen Anne
DI Kutschke Christian
DI Paukkunen Jussi
DI Salonen Sini *
DI Silvennoinen Matti

* oivallisesti suoritettu
tutkinto

Kiirehditkö sinäkin?

- vai osaatko elää?

Teksti: Ilkka Peltola
Kuva: CrabbieMasters

Hirveä stressi, mutta raha ratkaisee, niinhän? Sitä vartenhan me täällä tutalla olemme. Ja työelämään on päästävä vuolemaan kultaa selkänahastaan mitä pikimmin. Äkkiä valmiiksi ja sielu konsulttifirman omistukseen, niin voit ostaa robotti-imurin!

Ajatteles, jos sinulle olisi kuusivuotiaana kerrottu millaiseen rupeamaan olet ryhtymässä ja kuinka paljon hikeä ja verta vaatii, ennen kuin polultasi putkahdat työelämään! Olisitko haistattanut pitkät akateemiselle koulutukselle ja valinnut DI-papereiden sijaan kenties kondiittorilinjan? Lapsena ei ymmärtänyt elämän tärkeitä arvoja, mutta hukassa ne ovat vieläkin.

Muistatko, kuinka lapsena oli vapaa säännöistä: sai temmeltää kuraleikeissä pelkkä nukkumaan-menoaika rajana. Elettiin päivä kerrallaan hauskaa pitäen ilman viikoittaisia hiekkakakkuediksiä ja muovailuvahatyöryhmien tulostavastuuta. Kaikki muuttui viattoman lapsen astuessa valtion koulutusputkeen, jonka päämääränä on tuottaa yhteiskunnalle arvokkaita resursseja mahdollisimman tehokkaasti. Lapsen varttuessa jatkuvien päämäärien käyttäytymismalli iskostuu niin syväälle, että lukioon päätyessään nuoresta on kouluttu tehokas suorittajakone, joka valitsee itselleen toinen toistaan haastavampia tavoitteita omaa parastaan palvellakseen.

Kenenkähän parasta ainainen stressi ja suoritus-paineet oikeasti palvelevat?

Emme ole enää lapsia, mutta aikuistumisen ei tarvitse olla synonyymi tylsälle tehokkuudelle elämisen kustannuksella. Opiskelu on elämän parasta aikaa, sanotaan. Silti kiire ja hoppu valmistua näkyvät monen arjessa. Juoksemme päättymättömässä suoritusputkessamme kilpaa siitä, kuka jää viimeiseksi nauttimaan elämyksiltään rikkaimmista vuosista. Sinkoilllessamme päämäärästä toiseen sysäämme syrjään monet arvokkaammat asiat, joille sokeasti luotetaan tulevaisuudessa löytyvän parempaa aikaa. Töitä ehtii tekemään vielä neljäkymmentä vuotta, mutta jatko-osaa opiskelijaelämälle tuskin koskaan on luvassa.

Peruskoulun päättötodistus sekä ylioppilaskirjoitukset saattoivat tuntua elämän tärkeimmiltä asioilta, kunnes ne silmänräpäyksessä unohtuivat menneisyyteen ja suorituspainet kasattiin seuraavaan välietappiin. Monivuotinen uurtaminen pal-kitaan onnistumisen riemun välähdyksenä, joka hälvenee sadasosassa siihen uhratusta työstä. Nyt silmissämme kiiltää painotuoreet DI-paperit, joille käy takuulla samoin. Alistuessamme nöyrinä vastuuntunnoksi naamioidulle tehokkuusvaatimuksille luovumme oikeasti tärkeistä arvoista. Mihin katosivat lähimmäiset, terveys ja hyvä fiilis? Pian huomaamme odottavamme hartaasti eläkepäiviä, jolloin vihdoon ehtii pitää hauskaa. Kiikkustuolissa ihmettelemme, mihin ihmeeseen elämä katosi kun sille ei ikinä ollut aikaa.

Älkää tuhlatko elämääne.

Kiirettä ja hauskanpitoa

- TIMES-osakilpailu 23.11.

Teksti: Anna Kaunonen

Anteeksi mitä?

TIMES eli "the Tournament in Management and Engineering Skills" on ESTIEMin koordinoima case-kilpailu, jossa tuotantotalouslaiset (ja Suomessa myös tietojohdajat) kilpailevat keskenään casejen ratkaisemisessa. Itse kilpailu koostuu kolmesta kierroksesta, josta ensimmäinen on jokaisen lokaaliryhmän järjestämä kilpailu. Toisella kierroksella eli semifinaaleissa nämä jokaisen yliopiston voittajajoukkueet kilpailevat keskenään kuudessa eri kaupungissa. Viimeisenä etappina on tänä vuonna Lyonissa järjestettävä finaali, jossa sitten kruunataan paras nelihenkinen ryhmä. Suomalaisista ainakin yleensä yksi joukkue saavuttaa palkintopallisijan joka vuosi.

Mitä sitten oikeasti tapahtuu kilpailupäivänä?

Pienoisen hakuetsinnän jälkeen saimme aikaiseksi joukkueen, jossa oli Jutta Fagerström, tietojohdajajähtemme Teemu Joensuu ja Ilkka Peltola al-lekirjoittaneen lisäksi. Tapasimme sitten sinä aamuna puvutettuina pohtimaan strategiaamme kilpailua varten. Zipissä saimme sitten aikaiseksi mitä mainiomme strategian, jonka konkreettinen toteutuminen oli tietysti vähän niin ja näin.

Pienoisen etsiskelytuokion ja Ilkan kellohakureissun jälkeen pääsimme viimein ratkaisemaan casea. Aloitimme rauhallisesti ja rennosti nauttien tarjottavista muiden mekastaessa. Itse case käsitteli yrityksistä Skypeä ja eBayta ja aihealueeltaan strategiaa. Kielenä oli tietysti englanti, sillä sehän on ESTIEMinkin virallinen kieli.

Lukutuokion jälkeen aloimme sitten kuumeisesti pohtia, että mitä nyt pitäisikään tehdä. Jutan ja minun yrityksen johtaminen -kurssin opeista oli hieman hyötyä itse casen ratkaisemistavassa, mutta kuitenkin ei nyt niin paljon. Kaikista hyödyllisin juttu olisi ollut taskulaskimen käytön sallinta, nyt kun itseltäni meni paljon aikaa laskemisessa.

Aika surrutti eteenpäin huomaamatta ja pian huomasimmekin, että meillä oli ihan mieletön kiire. Kalvoja piti tehdä ja päättää, että mikä tämä meidän ratkaisuloppujenlopuksionkaan. Tarkoituksenamme oli ollut harjoitella esiintymistäkin edes kerran, mutta nyt se meni siihen, että jokainen vain otti omat kalvonsa ja toivoi osaavansa jotain niistä sanoa. Siihen mennessä ei ollut yhtään jännittänyt, mutta sitten, kun huomasi seisovansa esitystilan ulkopuolella, perhosiä rupesi olemaankin vatsassa. Ei voinut muuta ajatella kuin, että pakko sen on

mennä hyvin – parhaamme olemme kuitenkin yrittäneet.

Esityksen aikana yritimme vaikuttaa hyvin asiantunteilta ja fiksuilta ja filmaattisilta konsulteilta Dexenco-konsulttiefirmasta. Tosin en tiedä, kuinka hyvin siinä ainakaan itse onnistuin, kun Jani-konsulteista Moliis-sukunimellä varustettu virnisteli minulle. Keskittyminen sitten sen takia aina välillä herpaantui.

Tuomaristo koostui McKinsey & Company -konsulttiyrityksen Engagement Manager Jani Kelloniemestä ja Associate Jani Moliiksesta; yliopistoa oli edustamassa professori Olavi Uusitalo ja kielikeskuksen johtaja Pentti Vanha-aho. Heidän meille esittämänsä kysymykset eivät olleet niin hankalia kuin oletin, että olisi voinut nousta esiin – onneksi. Ilkka hoiti homman hyvin kotiin. Emme edes päässeet käyttämään varoiksi tekemäämme kalvoja, mikä ehkä hieman harmitti.

Jäimme kuuntelemaan vielä kahta viimeistä esitystä – kilpailijaryhmiähän oli viisi, ennen kuin junior consultant Teppo Voutilainen esitteli sponsoroivan konsulttiyrityksen yleisölle ja kilpailijoille. Yleisöstä nousikin muutama hieman kysymys kyseiselle herralle. Lisäksi Kimmo Torvinen esitteli ESTIEMin toimintaa. Tällä välin tuomaristo pohti kilpailun voittajia. Tuomaristolla oli ilmeisesti hieman hankaluksia voittajan päättämässä, sillä aikataulu venyi heidän osaltaan.

Jokainen kilpailujoukkue sai palautetta esityksestä ja lisäksi Ilkka Peltola ja Jukka Aho palkittiin parhaina yksittäisinä esiintyjinä ennen kuin voittajiksi nimitettiin ainoa (ja ensimmäinen laatujaan) pelkästään tytöistä koostuva joukkue – eli Anna Engblom, Soila Kolari, Karoliina Leinonen ja Auli Tiainen – onnittelut tytöille.

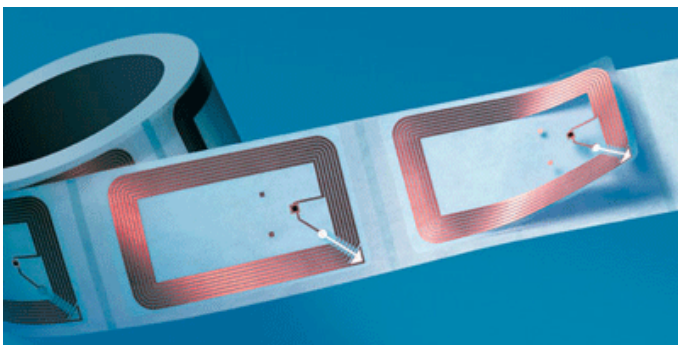
Iltä jatkui voittajia spekuloiden ja konsulttityöstä jutellen McKinsey & Companyn sponsoroimalla illallisella Hervannan Bella Romassa. Tuomaristo lähtikin kotiin ravintolaosuuden jälkeen, jolloin kilpailijat ja Teppo-konsultti siirtyivät Hermian kattosaunalle nauttimaan antimista.

Rentoa saunailtaa leimasivat erilaiset älypähkinät – outoa, tiedän. Tässä viimeisen tehtävän vastaus kaikille läsnäolijoille, jotta ei jää ihmetyttämään enää: periaatteessa tehtävää ei pysty ratkaisemaan kolmella punnituksella, neljällä kylläkin tai 12 pallolla.

Raflataciin tutustumassa

- tunnelmia exulta

Teksti: Kimmo Raunio
Kuvat: Raflatac

Indecs kävi keskiviikkona 12. joulukuuta tutustumassa Tampereen Tesomalla sijaitsevaan UPM Raflatacin tarralaminaattituotteita valmistavaan tehtaaseen. Taustaksi kerrottakoon, että UPM-konserniin kuuluva Raflatac on maailman johtavia tarralaminaatti- ja RFID-etätunnisteiden valmistajia. Se työllistää maailmanlaajuisesti noin 2300 henkilöä, liikevaihdon ollessa 860 miljoonaa euroa. Suomessa yhtiöllä on tehtaat Tampereella sekä Jyväskylässä.

Taatusti asiantuntevina excusäntinä klo 14.45 alkaneella iltapäivävierailulla toimivat tehtaan henkilöstöpäällikkö Marko Hakala sekä emokonsernissa työskentelevä henkilöstön kehityspäällikkö Jari Nyström. Vierailun aluksi meidät vietiin auditorioon, jossa saimme kuulla yleistietoa Raflatacista, sen asemasta UPM:n liiketoiminnassa, yleisiä toimialan kuulumisia sekä myös hieman mielenkiintoista teknistä tietoa tarralaminaattien valmistuksesta. Myös opiskelijoita aina kiinnostavista työmahdollisuuksista puhuttiin. Tutalaiselle Raflatacista tekee erityisen mielenkiintoisen se, että Raflatacin pääkonttori sijaitsee Tampereella, joten tehtaalla on erityisen paljon työpaikkoja juuri toimihenkilötasolla. Tällä hetkellä tosin rekrytointi on Raflatacilla yleisesti ottaen vähäistä.

Kesätyöpaikkoja on kuitenkin tarjolla huomattava määrä. Myös tarralaminaatti- ja RFID-bisneksen tulevaisuuden näkymät ovat varsin positiiviset.

Eesityksen ja kysymysten jälkeen meidät vietiin tehdaskierrokselle. Turvaliivien pukemisen jälkeen pääsimme itse tehdastiloihin. Tehtaalla tutustuimme nopealla tahdilla tuotantolaitteistoon, varastoon ja käytettäviin materiaaleihin. Päällimmäisenä allekirjoittaneelle jäi mieleen uuden osan lähes kliininen puhtaus ja siisteys sekä robotisoitu varasto.

Tehdaskierroksen jälkeen vuorossa oli maistuva iltapala ja metsäaiheinen tietovisa tehtaan ruokailutiloissa. Tietovisassa kyseltiin muun muassa niin UPM:n liiketoiminta-alueita ja pörssiasioita kuin myös yleisiä paperinjalostukseen ja sen historiaan liittyviä asioita. Porukkamme tietämys oli vaihtelevaa, kuitenkin potentiaalia on selvästi olemassa. Voittajajoukkue palkittiin isäntiemme puolesta hienoilla mukeilla. Vaikka kaikkemme yritimme, ruoka ei siltikään loppunut ennen tietovisan loppumista. Niinpä oli tullut aika lähteä kotiin TKL:n ystävällisellä avustuksella. Kaiken kaikkiaan excu oli allekirjoittaneelle hyvin positiivinen kokemus. Kiitokset vierailun järjestämisestä UPM:lle sekä Mäkisen Kallelle!

Indecs Goes Alpine

- Hupellus 2007

Teksti: Pekka Paaskunta

Kuvat: Team Marmeladi

Joskus heinäkuun lopulla sivukommenttina puhelimessa: "Pekka: Arvi, lähetääkö jouluna muuten alpeille? – "Arvi: *mieltii ensin noin 10 sekuntia* Menäävvaa!". Muutama kuukausi myöhemmin porukassa, joka kutsui itseään Marmeladiksi, oli jo toistakymmentä indecsiläistä ja kohteeksi päätettiin Alppihupellus 2007 ja siten Kolme Laaksoa, Les Menuires, Ranska. Miten kävi? Se selviää lukemalla eteenpäin...

Missio

Vallitseva mielikuva Hupelluksesta ja etenkin "hupeltajista" ennen reissuun lähtöä, eli 4.1.2007 asti, oli melko kostea ja sanallisesti kuvattuna kutakuinkin seuraavanlainen: Viinaa – laskettelua – viinaa – krapula – viinaa – krapula – viinaa – viinaa. Kuvauksen kalskahtaessa negatiivisluontoiselta, emme välttämättä niinkään lähteneet edustamaan teekkarikulttuuria, vaan laskemaan mäkeä.

Alkuetabloituminen – Tampereelta Turun satamaan

"En tiennytkään, että tää Silja Europa menee Rostockiin?!" – "No eihän se menekään!". Matkan agenda oli siis kaikille selkeä. Koska lähdimme laskemaan, emmekä ryyppäämään, oli melko selvää, että laivalla ei hirveästi bailattaisi – sitä paitsi Ruotsin ja Ranskan välistä bussimatkaa voisi olla ikävähköä viettää krapulassa ja ilman yöunia. Laivahan tuli Tukholman satamaan jo kuudelta paikallista aikaa. Toiset pystyivät hillitsemään luontonsa paremmin, menemällä samoin tein nuk-

kumaan, toiset huonommin. Itse muistan kellon näyttäneen 05:10, kun baarimikko hätisteli viimeisiä "hupeltajia" ulos yökerhosta. Bussissa tuli todettua, että puolen tunnin yöuni ja muutaman promillen aamutumut ei tunnu missään – 1200:lla panadolimilligramalla ja hyvällä seuralla saattoi tosin olla myötävaikutuksia.

Case: Dösa

Tieteiskirjallisuudesta on varmasti monelle tuttua ajatusleikki ihmisen vaivuttamisesta horrokseen pitkillä välimatkoilla. Tämä oli tavoite. Toiset pääsivät tavoitteeseensa luontaisten lahjojensa ansiosta, toiset... no, muilla keinoilla. Operaatio Syvähorroksessa oli kuitenkin ongelmana muiden hupeltajien epäedullisesti jaksotettu toiminta-aika. Kun suurin osa bussista nukkui, oli Marmeladi-ryhmä hereillä, ja kun itse yritimme nukkua, oli autossa bileet suurimmillaan. Esimerkiksi 4 tunnin Boten Anna –putki voi aivan oikeasti ruveta kyrsimään. Mielialaa ei juuri parantanut linja-auton ilmasto-olosuhteet. Muutamien penkeillä ilmastoa vallitsi kattoluukusta tupakoivien henkilöiden savupäästöt, toiset saivat nauttia oksennuksen hedelmäisestä aromista, onnekkaimmat pääsivät nauttimaan tuoreen urean raikkaankirpeästä tuoksusta. Yhtään väheksymättä humalassa oksentelun paheksuttavuutta, ei 30-vuotiaana yleensä sentään pissitä enää housuihin! Tähän kun lisätään muun muassa bussin katolta virtsarakkoaan tyhjentävät miehet sekä pysähdyspaikkojen välittömässä ympäristössä tapahtuvat nudismitapaukset, voidaan pohtia, miksi suomalaiset turistit eivät ole niin suosittuja

Linja-autossa onpi tunnelmaa

maailmalla. Sen enempää avautumatta, morjens!

Koemarkkinointi – lauantai ja sunnuntai

Kolmekymmentäseitsemän (37) tuntia myöhemmin tunnelma bussissa oli erikoinen. Toiset uskoivat, että auto ei koskaan tulisi perille, toiset olivat optimistisempia. Kaikesta huolimatta, virolainen bussimme Taisto saapui Les Menuiresiin (1850m) sopivasti aikataulun varmuusmarginaalin sisällä, vain seitsemän (7) tuntia myöhässä. Kyllä muuten uni maistui! Aamulla aktiivinen ryhmämme nousi pirteänä jo kukonlaulun aikaan ja Alppien valloittaminen alkoi. Huipulta avautuvat maisemat ampuivat ensi töikseen Amarin nuolen suoraan ensikertalaisen alppilaskijan sydämeen. Nyt on tiedossa, mihin tulevaisuuden miljoonaoptiot käytetään.

Taistelijapari Arvi ja Pekka (allekirjoittanut) päättivät ensimmäisen päivän kokonaisvaltaiseksi tavoitteeksi noin 160 km/h. Ensimmäisen 50 laskumetrin jälkeen huomasimme kuitenkin ikäväksemme, että koko muu joukkio oli karistettu kannoilta. Elämä on tradeoffeja. Seuraavan kerran loppujoukkio nähtiin hotellilla, jossa totesimme kaikkien olevan hengissä ja yhtä loistavaa, aurinkoista ja vauhdikasta laskupäiväkokemusta rikkaampana. Seuraavaksi oli tehtävänä tärkeitä alkoholi- ja biletystrategisia päätöksiä. Marmeladi Corp. päätti lähettää työryhmän tunnustelutehtävälle Hupelluksen Opening Partyyn kylän keskustaan, muiden jäädessä viettämään lokoisaa Sunday Night Chill Out -iltaa hotellille (aka hamputon hampurinki).

Penetraatio markkinoille

Jos joku teekkarilaumastamme tunsi ydinosaamisalueekseen alkoholin tuhoamisen, näillä markkinoilla oli kyllä kilpailijoita, jotka hoitivat kyseisen aktiviteetin meitä paremmin. Koska vanhat ydinosaamisresurssit oli selkeästi imitoitu, päätti Marmeladin hallitus kehittää uusia kilpailutekijöitä. Käytännössä tämä tarkoitti differointia pienellä fokuksella. Ja ihan ihmisten kielellä, tämä tarkoitti siis laskemista, laskemista ja laskemista. Ja mikäpä olisi näissä olosuhteissa ollut mukavampaa – ei niin mikään.

Tiistaina samainen tunnustelutyöryhmä, muutamalla vahvistuksella varustettuna, lähti suorittamaan jatkotiedustelutehtävää Hupelluksen Beach Partyihin. Koettu lisäarvo juhlista jäi kuitenkin melko pieneksi ja alkuperäisen ”hupeltaja”-mielikuvan jäädessä vallalle, päätettiin yhdessä tuumin pitää laskeminen Marmeladin kriittisenä menestystekijänä, ja ulkoistaa suurempi alkoholilla leikkiminen ja bilettäminen kolmansille osapuolille.

Keskiviikko saattoi olla mahdollisesti reissun paras, ellei parhain päivä, auringon helottaessa intohimoisesti sinisellä pilvettömällä taivaalla,

”Hei, kohta alkaa paistaan!”

Arvi uransa huipulla (3200m)

Ilkalla hymy herkässä - mäkeen!

Pekka, Alpit ja Adrenaliini

lämpötilan ollessa optimaaliset -5 astetta ja laskuseuran ollessa jälleen mitä mukavinta. Tavoite 160km/h:n saattoi jäädä täyttämättä, mutta mikäli jokainen laskemisen riemusta aiheutunut kylmänväristys ja adrenaliinin aiheuttama sekopäisyyden puuska laskettaisiin mukaan yhdeksi yksiköksi, olisi äänivalli murtunut helposti.

Keskiviikkoiltana koottiin porukka kasaan ja nautittiin perinteisiä ranskalaisia juustoruokalajeja paikallisessa ravintolassa. Tunnelma oli aluksi idyllisen elegantti, mutta yhtäkkiä ravintolan äänentoistojärjestelmän alkoessa soittaa Benny Benassin Satisfaction -kappaletta ylisuurella volyymilla, muuttui tilanne erikoiseksi. Mari hoiti homman kuitenkin kotiin sujuvalla ranskallaan ja pääsimme nauttimaan tunnelmallisesta ravintolaillasta.

Exit Barriers – Viimeiset laskut ja paluumatka

Yhteensä laskua tuli noin neljäkymmentä tuntia henkilöä kohden, mutta ainakin itse olisin viettänyt Kolmessa Laaksossa vaikka toisen viikon putkeen. Markkinoilta poistumiseen liittyvät esteet olivat henkisellä puolella suuret – rahataloudellisesti kuitenkin jopa negatiiviset. Paluumatka pelotti lisäksi useimpia. Taasko 37 tuntia sikailua ja sirkushuveja? Kuningasidea oli vallata koko bussin takaosa Marmeladille, jolloin häiriötekijät saatiin salvattua linja-auton muihin osiin. Matkan aikana oman porukkamme matkan teemabiisiksi muovautui Kaupunginorkesterin Anssi ei osaa tanssia, ja tällä saimme kostettua ainakin yhden menomatkalta jääneen trauman, eli Boten Anna -maratonin. Mielenkiintoista oli kuitenkin huomata, että omaa biisiämme jaksomme sujuvasti kuunnella koko monikymmentuntisen matkan ajan, joten ehkä muutkin hupeltajat ovat kuitenkin vain ihmisiä.

Saavuttuamme jälleen Tukholman satamaan, totesimme joutuneemme hirmumyrskyn nimeltä Per [Phjäär] silmätikuiksi. Laivan heiluessa yli 40 m/s tuulen muodostamassa aallokossa, elämät vilisivät muutamien silmien ohi, ja usko kotiinpääsystä oli hataralla pohjalla. Tunnelmaa virkisti muun muassa kymmenien ja taas kymmenien sitsilaulujen laulaminen (tai huutaminen) laivan käytävillä. Monikymmenpäisen yleisön ansiosta saimme sitenkin ajettua reissulla myös teekkarikulttuuria pari askelta eteenpäin maailmalle.

Lopuksi

Monet kiitokset kaikille osallistujille – reissu oli kaikesta yllä olevasta, ehkä kuitenkin viime kädessä humoristisesta, avautumisesta huolimatta kymppi plus! Viimeistään ensi vuonna uudestaan... tosin ehkä kuitenkin lentokoneella.

Marmeladi-tiimiin kuuluivat Arvi, Ilkka, Johanna, Jussi, Mari, Maria, Miksu, Minna, Outi, Pekka, Teemu, Ville ja Visa.

Suomalaisia lumienkeleitä

Raclettella porukalla

Kenia, vastakohtien maa

- mzungun silmin

Teksti: Elina Lankinen

Kuvat: kuten myös

Monien vuosien haaveena ollut Kenian matka vihdoinkin toteutui. Poikaystäväni ei ole käynyt kotimaassaan Keniassa, sitten Suomeen saapumisensa jälkeen, viiteen vuoteen. Ja nyt kun hän ensimmäisen kerran palaa, tulee mukana myös valkoinen (mzungu) tyttöystävä.

Tämä oli itselleni ensimmäinen kerta Afrikan mantereella. Käsitykseni Keniasta perustui lähinnä medioista saamaan tietoon sekä Suomessa asuvilta kenialaisilta kuulemiin tarinoihin. Vaikka olinkin kuullut paljon juttuja, en oikein tiennyt mitä odottaa, olisiko vastassa täydellinen köyhyys vai jo länsimaistunut kehitysmaa.

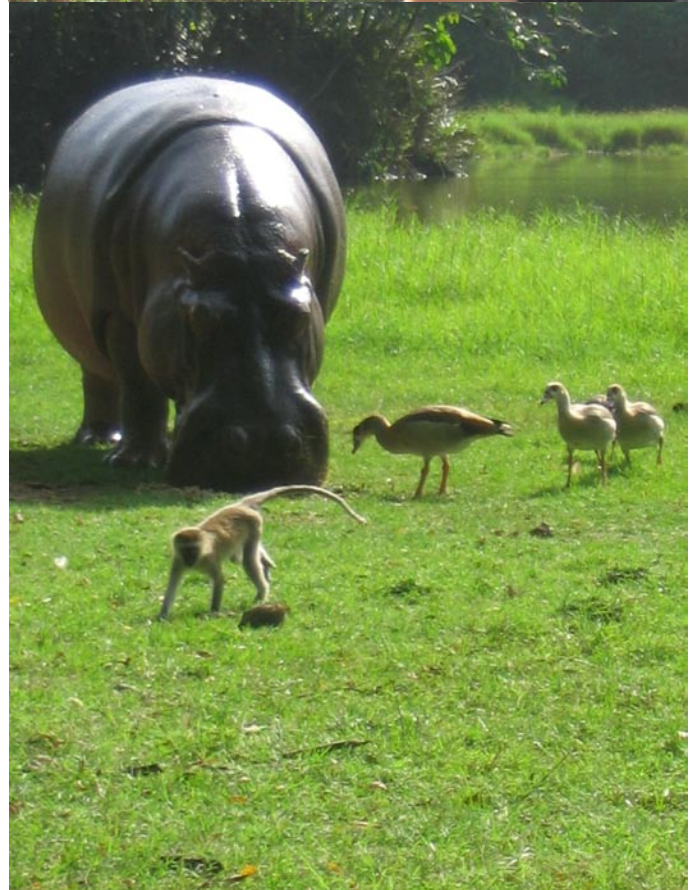
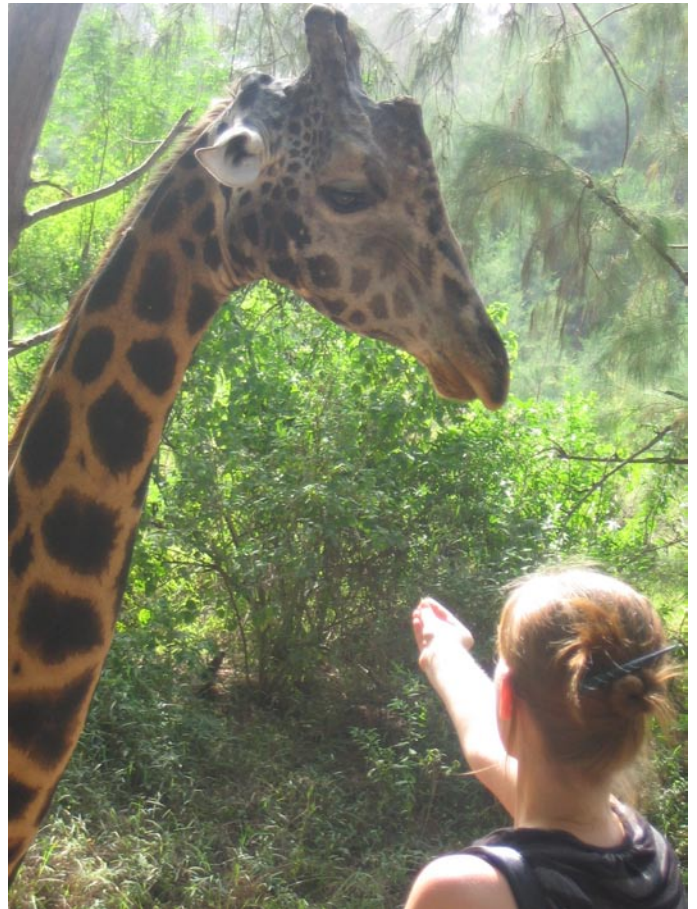
Tämän jutuntarkoituksena on kertoa kokemuksistani ja etenkin eteen tulleista eroavaisuuksista. En niinkään kuvaile kuinka ihanaa ja kaunista luontoa, ja ihmeellisiä eläimiä siellä näki, vaan kerron ennemminkin sellaisista asioista, jotka eivät ole jo kaikkien tiedossa. Tiivistettynä kuukauden omatoimimatka kattoi viikko pääkaupungissa Nairobissa kaverin sisarusten luona asuessa, jouluviikko maaseudulla sukulaisten luona, muutama päivä Kisumussa, hotelliviikko kuuman kosteassa Mombasassa valkoisilla hiekkarannoilla ja viimeiset päivät taas Nairobissa.

Länsimaa vai kehitysmaa?

Joku on joskus sanonut Keniaa vastakohtien maaksi – mielestäni se on osuvasti sanottu. Eritoten pääkaupungissa Nairobissa korostuivat vastakohtat; toisaalta niin länsimainen, mutta kuitenkin vielä kehitysmaa. Toisaalta tuntui kuin olisi ollut jossain länsimaassa; joululaulut soivat ja joulupukki (musta sellainen) kuljeskeli tavaratalossa, oli hienoja autoja sekä suuria ja moderneja taloja. Kun taas aivan näiden läheisyydessä kulki katulapsia kerjäämässä, ja eikä kauaksi kaupungin keskustasta tarvinnut mennä, että näki pitkälle horisonttiin jatkuvia slummialueita. Kuilu köyhien ja rikkaiden välillä on todella suuri. Rikkaat ovat rikkaita, kuten missä tahansa maassa, mutta köyhät asuvat slummeissa, pelti- tai savimajoissa. Ja köyhiä on vielä paljon enemmän suhteessa rikkaisiin.

Likaiset slummialueet – kauniin vihreä luonto

Vastakohtaista asettelua lisää vielä luonto. Kaupungeissa, varsinkin köyhemmissä osissa, ympäristö oli päästetty kauheaan kuntoon, likaa ja jätteitä oli joka puolella. Nairobin keskustassa sentään oli roskiksia, mihin pystyi laittamaan

roskat, mutta muista kaupungeista sellaisia ei löytynyt – edes turistien suosimasta Mombasasta – vaan roskat heitettiin kadulle. Kaupungeissa liikkuessaan saattoi nähdä eläimiä, kanoja, vuohia tai lehmiä penkomassa roskakasoja tai kuolleita rottia makaamassa katuojissa. Näihin mielikuviin verrattuna suurin osa luonnosta oli kuitenkin uskomattoman kaunista, varsinkin nyt kun kaikkialla oli vihreää sadekauden jälkeen. Nyt niin ihanan vihreä luonto, on kuitenkin muutaman kuukauden kuluttua monin paikoin aivan toisenlaista: ruskeaa, kuivaa ja kuollutta.

Ihmiset vs. autot

Jos vielä listaisi asioita, jotka Keniassa ovat vastaakohtia, voitaisiin verrata ihmisten ja autojen määrää Nairobissa ja taas maaseudulla. Jos Suomessa maalla asuva pelästyy Helsingin väen ja liikenteen paljoutta, niin Nairobissa joutuisi shokkiin. Aluksi väen paljous todellakin säikäytti. Joka puolella oli ihmisiä – vieläpä mustia. Luulin, että pääkaupungin katukuvassa vilisisi paljon valkoisia, mutta toisin oli. Miljoonien ihmisten joukosta muutamia satoja valkoisia turisteja ei paljon nähnyt. Miljoonakaupungiksi Nairobi ei uskoisi muuta kuin väen paljouden vuoksi, koska siellä ei ollut länsimaisten miljoonakaupunkien tapaan korkeita pilvenpiirtäjiä eikä muutenkaan modernia infrastruktuuria.

Nairobin kaoottiseen kaupunkikuvaan maaseutu vaikutti kiireettömältä ja turvalliselta. Maaseudulla ihmiset asuivat paljon väljemmin ja autot olivat harvinaisia, vain rikkaammilla oli varaa sellaisiin. Maaseudulla autolla kulkiessa tunnin matkalla saattoi vastaan tulla korkeintaan muutamia autoja, mutta sitäkin enemmän ihmisiä ja eläimiä. Maaseudulla tavallisesta poikkeavaa olivat hienot talot. Nekin, missä asuimme, olivat seudun hienoimpia, koska lähes kaikki naapurit asuivat edelleen savimajoissa, joissa toisissa oli heinäkatto, toisissa jopa peltinen. Mutta hauskin oli se, että vaikka ihmiset asuivat edelleen savimajoissa, oli joillakin heistä hienot kännykät, joita he latalivat paikoissa, mistä löytyi sähköä.

Matkustaminen on kuin urheilua

Matkustaminen Keniassa ei ollut helppoa eikä mukavaa. Kulkeminen paikasta toiseen useimmiten kesti kauan. Nairobissa autolla liikkuessaan voi juuttua ruuhkaan neljäksi tunniksi. Tämän vuoksi monet ihmiset mieluummin kävelevät pitkätkin työmatkat. Ruuhkia aiheuttivat useimmiten teiden huono infrastruktuuri, onnettomuudet tai autojen hajoamiset, mikä oli aivan tavallista niin huonoilla teillä ja niin kovassa vauhdissa. Tiet olivat joko huonoja tai erittäin huonoja. Jos paikalliset sanoivat tietä hyväksi – se ei todellakaan tarkoittanut suomalaisia tasaisia maanteitä, joilla ajaessaan voi jopa nukahtaa rattiin – se tarkoitti tietä, jossa ei ihan kokoajan ole kuoppia. Pahimpia olivat päällystetyt tiet, joiden pinta oli kulunut kuopille, joten usein olikin parempi ajaa tienpenkalla. Matkustaminen auton kyydissä oli siis varsinaista urheilua: pomppimista puolelta toiselle. Myös päällystämättömät tiet olivat huonossa johtuen sateista ja eroosiosta. Oli safarirallista tuttuja mutateitä, kivikkoisia pikkuteitä ja eroosion kuluttamia hiekkateitä. Teiden huonosta kunnosta johtuen lyhyetkin matkat kestivät kauan. Onneksi en voi pahoin autossa, silloin matkustaminen olisi ollut varsinainen kärsimys.

Ruokaa yllin kyllin

Päivän matkustamisen jälkeen ei halunnut vähään aikaan istua autoon. Maaseudulla pääsikin sitten rauhoittumaan. Kuitenkin varsinaisesti rentoutumaan ei päässyt aikaisten herätysten vuoksi. Ensimmäiset heräilivät kukon lauluun jo viiden aikaan, mutta viimeistään seitsemältä auringon noustessa lähes kaikki ihmiset olivat jo hereillä. Silloin naiset alkoivat valmistaa aamiaista. Yleisesti aamupalaksi syötiin valkoista paahtoleipää, ja leivän kanssa juotiin teetä. Usein syötiin myös chapatia, joka rieskan tapainen, vehnäjauhoista leivottu, pannulla paistettu leipä. Lounas syötiin yhden aikaan. Iltapäivällä neljältä juotiin tee ja kahdeksan yhdeksän aikaa syötiin päivällinen. Lounas ja päivällinen olivat yleensä samankaltaisia. Tavallisin lisuke liharuokien kanssa oli ugali. Maissijauhoista

keitetään vedessä kova köntti, josta sitten pyöritellään sormilla pienempiä palloja (Suomessa ugalin voi valmistaa mannasuurimoista). Lähes kaikki ruoka syötiin sormilla. Tämän vuoksi aina ennen ruokailua joku tuli saavin ja vesikannun kanssa luoksesi, jotta voit pestä kätesi. Tämä tapa jatkui myös ravintoloihin mennessä, vaikka niistä usein löytyikin käsienspesupaikka juoksevan veden kera.

Ruuat valmistettiin aina alusta alkaen, koska maalla ei ollut sähköä, joten ei myöskään jääkaappeja, missä ruokaa säilyttäisi. Ruuan valmistukseen hiilillä kului monta tuntia. Ugalin, riisin, perunan tai keitetyn banaanin kanssa tarjottiin erilaisia liha-, kala- tai kanakastikkeita. Liha oli useimmiten niin sitkeää, etten pystynyt syömään sitä kunnolla. Erityisen sitkeää oli kana, joka ei todellakaan ole pehmeää kuin suomalainen broileri, vaan pitkään niukalla ravinnolla eläneen ja munineen kanan lihaa. Kuitenkin kaikkea tarjottua ruokaa tuli sentään maistettua.

Huomiota liiakseenkin

Jos Suomessa tuntuu, että kaupungilla kävellessään voi tekeytyä tuntemattomaksi tai maaseudulla voi aivan vapaasti kulkea tapaamatta yhtäkään ihmistä. Tämä ei valkoihoisena onnistunut Keniassa, varsinkaan maaseudulla, jossa oli paljon ihmisiä jalkaisin liikenteessä. Huomiota sai enemmän kuin koskaan. Ehkä osa saamasta huomiostamme johtui siitä, että kyläläiset olivat ilahtuneita nähdessään poikaystäväni monien vuosien jälkeen. Mutta kaukaisemmat sukulaiset ja tuntemattomatkin ihmiset olivat innoissaan tervehtimässä myös mi-

nua, vaikkeivät kaikki edes englantia puhuneet. Erityisesti lapsille minä mzunguna olin kiinnostava näkemisen kohde. Monet huutelivat perään "How are you?" tai "Jambo mzungu?"

Joululahjoja

Joulu oli sinänsä huono aika olla matkalla maaseudulla, koska kaikki odottivat saavansa jotakin joululahjaksi – vaikkei perheissä varsinaisesti mitään lahjoja annettukaan. Vaihdoin rahaa siten, että meillä oli antaa 50 shillikisiä (n. 0,50 €) kaukaisimmillekin sukulaisille, joista toiset tulivat kävellen pitkien matkojen takaa katsomaan meitä. Jotkut kyläläiset olivat ovelia valitellessaan, että tarjoisivat mielellään meille teetä, mutta heillä ei ole sokeria – vinkkinä siitä, että pitäisi antaa rahaa sokeriin. Kaikki tiesivät, että meillä olisi rahaa, koska olimmehan sentään matkustaneet kaukaa Keniaan, ja erityisesti minä valkoisena olin merkki rahasta.

Iloiset ihmiset

Päällimmäisenä mieleen jäi kuoppaisten teiden lisäksi uskomattomat eläimet, kuitenkin unohtamatta vieraanvaraisia, aina niin iloisia ja nauravaisia ihmisiä. Mutta onhan ihmisillä syytäkin hymyillä leveästi, sillä omaavathan he luonnollisen kauniin ja tasaisen hammasrivistön. Lieneekö tähän syynä perimä vai ruokavalio, johon liittyy sitkeän lihan syönti ja hammastikkujen käyttö ruokailun jälkeen. Kuitenkaan ilmainen hammashoito ei ainakaan ole tähän syynä.

Vinkkejä sinkuille ☺

- tutalaisittain

Teksti: Anna Kaunonen

Kuvat: Google

Tuntuuko sinusta välillä siltä, että kaikki utelevat statustasi? Varsinkin joululomalla meni hermot sukulaisten kyselyihin ja lisäksi ystävänpäivänäkin sai selitellä olomuotoaansa. Tässä sinulle vähän vinkkejä, miten saat utelijat hiljentymään tutalaisille sopivilla virkkeillä.

a) **Kysyntä ja tarjonta eivät oikein ole kohdanneet.** Tämä on aika suosiossa oleva lausumus, joka toimii myös tutalaisille.

b) **Ihmistä, jolla olisi kaikki must be -laatuominaisuudet, ei ole löytynyt.** Uteleva henkilö usein jää miettimään, mitkä ihmeen must be -ominaisuudet.

c) **Verkostooni ei ole vielä liittynyt oikeanlaista tyyppiä.**

d) **MoB ei ole vielä kypsynyt MPB-tasolle.** Tämä selitys yleensä herättää hyvin paljon ihmettelyä lyhenteiden vuoksi. Mitä ihmettä tarkoittavatkaan MoB tai MPB? Voi ehkä kuitenkin olla parempi jättää selittämättä, sillä eivät kaikki tätä kuitenkaan tajuisi tai sitten jos tajuisivat, niin vähän väärin...

e) **Olen ollut ehkä hieman liian etnosentrinen viime aikoina.** Niin, välillähän on ihan hyvä, että keskittyy vain itseensä ennen kuin hyppää seuraavaan juttuun, ettei tule sitten liian sotkuista.

f) **Pitäisi varmaan siirtyä tayloristista ihmissuhdekoulukunnan jäseneksi.**

g) **En ole vielä päässyt Maslowin hierarkiassa kolmostasolla.** Kyllähän parisuhteessa pitää olla rakkauden ja yhteenkuuluvuuden tunteita.

h) **Sidosryhmiin ei ole vielä liittynyt kaikki tarvittavat jäsenet.**

i) **Minun markkinointimixini ei ole ilmeisesti purrut.** Jollain tavalla pitää se parempi puolisko saada omaan verkkoonsa.

j) **Pitäisi varmaan vaihtaa strategista markkinointitapaa. Pitäisi varmaan pyrkiä lisäämään markkinointia.** Jos kerran ei ole tämä tuote toiminut nykyisillä markkinoilla, voisi olla ihan fiksua etsiä uudet markkinat...

k) **Minä olen varmaan tällainen kysymysmerkki BCG-matriisissa. Tavoitteenä tosin voisi olla ihan tähti.** Tämä ei kuitenkaan liity Idolsiin, vaikka moni sukulainen voisi niin olettaakin...

l) **Nykyiset ostajan markkinat eivät oikein sovi minulle.** Ainakin siis, jos on ujo tai jos on kiireinen, jonka aikatauluun ei parisuhde sovi.

m) **Kilpailu segmentissä on nykyisin aika kova.** Nykyisin vaaditaan entistä parempaa laatua markkinoilla, pitäisi pystyä diversifoitumaan paremmin.

n) **Dominant design on nyt muu.** Tämä sopii siis silloin, jos olet jonkun varatun kanssa tekemisissä.

o) **On viime aikoina voinut olla liian kapea fokus markkinoille. Olen pyrkinyt palvelemaan niche-markkinaa.** Ilmeisesti tämä strategia ei kuitenkaan ole toiminut, jos edelleen olet sinkkuna.

p) **Toinen brändi on ollut kilpailukykyinen.**

q) **Vaikuttamisvaltani ei ole purrut oikealla tavalla.** Karismaa tarvitaan, jota ei kuitenkaan valitettavasti kaikilta löydy.

r) **Markkinointikanavani ei ole tukenut asiantuntijavaltaani.** Yksilöllistä markkinointitukea ei siis ilmeisesti olekaan tarvittu.

s) **Teollisuustuotteiden markkinointi on kyllä aika haastavaa.** Tämä kommentti kyllä saa keskustelukumppanisi pään ihan pyörälle.

t) **Pääomahyödykkeitä ei ole tarvinnut viime aikoina asentaa.** Asennettavia pääomahyödykkeitä ovat siis fyysinen tuote, palvelut, tietotaito ja systeemit – fukseille tiedoksi.

u) **Asiakas on ollut liian vaihtomarkkinointipainotteinen suhdepainotteisen sijaan.**

v) **Olen vasta ensimmäisellä/toisella tasolla markkinointisuhdetta.**

w) **Integraatioituminen on vasta käynnissä.** Oli sitten horisontaalista tai vertikaalista.

X) **Interaktiomallin mukainen atmosfääri ei ole vielä onnistunut.** Eihän suhteen alkaminen ole pelkästään ihmisistä kiinni vaan monesta muustakin muuttujasta, kuten tilanteesta ja ympäristöstä.

Y) **Fordin mukainen kehitys on vasta me-nossa.** Suhde kehittyy siis Fordin (1980) mukaan kuudessa eri vaiheessa: esi-, alku-, kehitty-mis-, sitoutumis-, loppu- ja erovaihe, joihin vaikuttavat viisi erilaista muuttujaa: kokemus toisesta osapuolesta, epävarmuus/-tietoisuus partnerista, etäisyys partneriin, sitoutuminen ja sopeutuminen.

Z) **Suhteen rasite on ollut ajankohtainen viime aikoina.** Håkanssonin ja Snehoata (1998) mukaan suhde voi olla rasite kolmessa tilanteessa: 1) toinen osapuoli haluaa lopettaa yhteistyön, mutta toinen ei hyväksy asiaa; 2) molemmat haluavat erota & 3) kaksi pyrkii luomaan uuden suhteen, mutta kolmas, ulkopuolinen, osapuoli estää sen.

Å) **Markkinoinnin ja oston rajapinnan hallinta on liian konstikasta.** Joko siis asiakassuuntautuneisuus, teknologia tuntemus, kaupallinen osaaminen, joustavuus ja sopeutuminen, toimitusvarmuus, hintakilpailukyky, organisaation tehokkuus tai sosiaaliset kyvyt eivät ole oi-

kein iskeneet partneriin tai sitten jotain puuttuu itsestä.

Ä) **Markkinointi- ja ostostrategian yhteensovittaminen ei ole onnistunut.** Siinä voi sitten miettiä, että miksi ei kompromissiin olla päästy...

Ö) **On ollut vähän ota tai jätä -tilanne, jossa mikään ei ole liikaa tai sitten joku onkin liian vähän.** Ei kai sitä oikeasti mihinkään ihmissuhteeseen tarvitsisi panostaa, eiköhän ne ihan itsestään synny ja kuole – eiks niin...

Lisää erilaisia tutamaisia selityksiä löytyy varmasti, mutta tossa oli nyt alkuun pääsemiseksi. Sitä pait-si, jos ei muuta, niin ainakin paremmin oppii nuo termit. On siis ihmissuhteiden analysoinnista jotain hyötyä :)

Kaikkea ei kuitenkaan kannata tehdä yksin...

The land of crazy protocols

- and good systems

Teksti: Ricardo Lemus
Kuva: Tanja Suomalainen

Iremember the day that i arrived to Helsinki-Vantaa airport. I was asking the time from some finnish people who were seating next to me. They said: It's 12 o'clock in the night, and I was really surprised because it was really bright and the sun was still up. Imagine how impressive Finland can be for a mexican guy who has been living more than 20 years in a city that is in the middle of the desert. Believe me, I just went out of the airport and I was really cold even though the finns were saying that it was one the warmest summer ever. The next day I went to walk to the little town where I was staying, and I said to myself: "Lemus, you are in Finland!" I saw everywhere blond people on their bicycles and I just wanted to scream because the shock was really strong. Finland in spanish means "the end of the earth" and I was really feeling like that, in the end of the earth. But after the time that I have already been here it has been the weirdest experience of my life, but at the same time the most interesting.

First of all, it is really important to notice how great the school system is here. I mean, it is just great to see that students are capable of making the student life to a non-boring and non-monotony stuff! Because normally in Latinamerica the students go to school to learn and sit on a chair around 6 hours a day and after that there is nothing. Everybody just goes back to home and maybe in the night hangs out with friends. The thing that I am trying to say is that all the time here there are people and student organizations planning activities to make the student life much more easier and interesting. One of the most impressive things I have experienced at school was definetly the kyykkä games, oh my god! I woke up at 8 in the morning took my breakfast and later on went to the university to watch these games. I need to admit that my expectations were not so positive because I asked myself "who is going to the school to play in Saturday morning". But for my surprise I saw more than a thousand of students wearing their overalls and carrying their coffee bottles, as I then thought. Later a finnish guy offered me the "coffee" and I noticed the coffee or hot chocolate had been "flavoured" with minth licor. In Mexico we think it is a really bad to take alcohol inside the university and if you get caught you will be kicked out of the school. For me it is totally nice to notice how the students can have fun and such a good time inside the school, because in my opinion school is not only a place where you study, it is a place where you also learn to make friends and have fun. A place that gives something more to your life and make your life more interesting. All

these belong to the student life.

I like the environment of Tampere. For me it is a small city but it has everything that you need. I think that the finnish society is one of the most interesting societies in the world. Many people says that based on the stereotypes, finns are really shy. But based on my experience it is not true at all. Of course it depends in which concept you consider the shyness. For example for latins it would be imposible to go naked to the sauna in front of some people eventhough those people would be really good friends of yours. I just think that finns aren't that excentric than latins. But it is true that when you make friends with finns they really appreciate that friendship.

Until this far I've been telling all the good things from Finland but ofcourse nothing is perfect and I need to say something negative too. The finnish food is not the best at all. But here in Finland I have tried the best salmon of my life and also I really enjoy that the food is really cheap in the university. Some important issue I need to write in this text is that some of us, I mean the exchange students, we would like to spend more time with natives. Finns are great but in my opinion they lack in the relation of finnish-exchange students. I think it would be better if the school organizes more events on this area so that we could get closer to the finnish students. Most of the time we spend time here with people of our own nationality and it's not at all the thing that we came to do here. These are my only critics and maybe someday this will be different.

I just want to said to people "if you really want to change your life and watch a very different sistem just come here and you will see how great ot is".

Akkoja, pappeja sekä...

...muutama nurkkapappi

Teksti: Joonas Olkkonen
Kuvat: Johanna Ketoja

Tammi-helmikuun vaihde oli jälleen kyykkäkansan suurta juhlaa. Tammikuun ajan killat järjestelivät omia karsintojaan edustusjoukkueiden selvittämiseksi ja kovimmilla kyykkäilijöillä oli ankara harjoitusjakso tähtäimenään spehtaakelimaiset Akateemisen kyykän MM-kilpailut.

Tiistaina 23.1.2007 kyykät ja kartut lentelivät TTY:n takaparkissa, kun vuorossa oli Indecsin, Man@gerin ja Bionerin yhteiset kyykkäkilvoittelut. Innokkaita joukkueita oli tänä vuonna niin suuri määrä, että vain nopeimmat 18 joukkuetta kelpuutettiin mukaan. Varsinkin Indecsin piireissä innostus oli valtaisa, sillä puolet tapahtuman joukkueista tunnusti valkoista väriä ja viime tingassa ilmoittautuneet joukkueet jouduttiin jättämään kannustajajoukkojen puolelle.

Lumi oli sopivasti saapunut valkaisemaan kenttiä, joten kentät saatiin ongelmitta tehtyä. Pelit sujuivat leppoisasti ja sopivan urheiluhengen vallitessa. Indecsiläisten suuri innostus näkyi myös lopputuloksista, sillä 75% välieriin päässeistä joukkueista olivat tutalaisia. Pisimmän korren ja kokonaiskilpailun voiton vei Indecsin pojista koostunut The Fantastic Four, joka kukisti tietojohtajasikermä Team Oksasen finaalissa. Pronssin jakoivat sulassa sovussa indecsiläisistä kootut Team Säätiö ja H.E.L.L. Voittanut nelikko pääsi myös killan edustajaksi akateemisiin MM-kisoihin. Fukseista edustuspaikan itselleen lunasti Team M-8, joka peittosi Finaalissa niukasti Korstot. Komean talvi-illan päätteeksi pakkana oli kiristynyt talven huippulukemiin ja kyykkäkansa lähti vaeltamaan kohti teekkarisauna Mörrimöykkyä, jossa järjestettiin kevätkauden avajaisauna. Jälkipelit pelattiin melko rauhallisissa merkeissä ja joukkueet saunoivat sovussa mielin kyykkähiet pois ja jatkoivat iltaa laulun ja muiden aktiviteettien parissa.

Lauantaina 3.2.2007 koitti jälleen opiskelijoiden suuri päivä, kun Hervanta peittyi ihmismassojen alle universumin lahjakkaimpien yksilöiden saapuessa kyykän Mekkaan. Edessä oli totista tai vähemmän totista kilvoittelua MM-tittelistä ja muista mahtavista palkinnoista. Järkkärit olivat aloittaneet aamuneljältä kenttien kunnostuksen, mutta samoihin aikoihin osa joukkueista lopetteli edellisen illan harjoitusrupeamaa. Keli oli kyykkäpäivänä fantastinen ja pelit lähtivät käyntiin yhdeksän maissa ja jatkuivat illansuuhun asti.

Joukkueita oli jälleen mukana monia satoja ja pelitkin olivat sujuneet hyvin, ilmeisesti... Allekirjoittanut toimi tuomarina, joten seuraavat tulokset eivät perustu näköhavaintoon. Yleisen sarjan voiton vei Lempäälän luja ja naisten sarjassa etevin oli Labra girls. Molemmat Indecsin edustusjoukkueet pärjäsivät mainiosti ja myös muut indecsiläisjoukkueet ja -tuomarit suoriutuivat rankasta suorituksesta mallikelpoisesti. Indecs Mestarit poimivat usean päänahan ja pääsivät aina 3. kierrokselle saakka. Samaan vaiheeseen itsensä taisteli myös yleisessä sarjassa niin ikään paininut Indecs Fuksit.

Kun voittajat olivat selvillä, oli aika lähteä palautumaan kovista otteluista. Suuri osa pelaajista oli muistanut nestetankkauksen jo pelien aikana, joten nestetasapaino alkoi olla tässä vaiheessa ja melko kohdallaan. Venyttelyt oli hyvä mennä suorittamaan Tampereen yöhön kukin parhaaksi katsomallaan tavalla. Tänä vuonna MM-kyykän viralliset jatkobileet järjestettiin Tullikamarilla, jonka lavalla esiintyi palkittujen kartunheittäjien lisäksi kotimainen rockpumppu Maj Karma. Pitkästä päivästä huolimatta sisukas kyykkäkansa jaksoi juhlia vauhdikkaasti aina aamun pikkutunneille saakka.

Kiehtovia kahviloita

- maistuisiko kuppi kahvia?

Teksti: Anna Kaunonen

Ketjukahviloille kyllästyneille löytyy esimerkiksi seuraavat omasta mielestäni persoonallista ja ihanaa paikkaa, joissa voi aistia vanhan tuntua.

1. Wanha Vanilja

Kävelykadulla Anttilaa vastapäätä sijaitseva Wanha Vanilja on tunnettu, niin kuin jo kahvilan nimi kertoo, vaniljan tuoksustaan. Itse olen jonkinmoinen vaniljafriikki, jonka vuoksi kyseinen kahvila kuuluukin suosikkeihini. Vanilja ei ainoastaan tuoksu paikassa, vaan sillä on esimerkiksi maustettu kahvia. Leipomukset ovat siellä myös hyviä ja ruokaakin – tässä tapauksessa erilaisia täytettyjä uuniperunoita, suolaisia piirakoita ja lasagnea – kelpaa syödä.

E erityisen persoonalliseksi kahvilanteekesensisustus ja sitä kautta syntyvä atmosfääri. Sekä tietysti se, että näkee leipurit täydessä työntouhussa. Ainoita huonoja puolia on sen aukioloajat, sillä se on arkisin auki vain kello 10-18 ja lauantaisin kello 10-16.

2. Amurin helmi

Amurin helmi sijaitsee Satakunnankadulla lähellä Amurin koulua ja Pyynikin uimahallia. Itse kahvilarakennus on 1920-luvun tyyliin sisustettu ainoita Tampereella säilyneitä puurakennuksia. Tarjoattavana on vanhanaikaisia lämpimiä. Kotiinkaan ei tarvitse lähteä tyhjin käsin, vaan paikalta voi ostaa vanhanaikaisia karkkeja (on todella hyviä ja erityisesti mummojen mieleen) sekä perinteisiä puutavaroita.

Lisäksi kesällä voi samalla piipahtaa eurolla museo-osassa, jossa kerrotaan Tampereen historiasta painottuen erityisesti Amurin kaupunginosaan ja työläisiin. Korttelissa sijaitsee esimerkiksi suutarinverstas vuodelta 1906 ja 1940-luvun paperi- ja lyhyttavarakauppa. Tällä hetkellä siellä on myös näyttelyä ”Tampere – Minun kaupunkini”.

Suosittelen paikkaa vanhaa arvostaville, makean ystäville ja historiasta kiinnostuneille. Jos et ehdi kahville jäädä, niin käy edes ostamassa vanhanaikaisia makeisia, joissa ei muuten ole edes lisäaineita.

3. Pyynikin Näkötorin kahvila

Munkeistaan tunnettu kahvila on jokaisen tamperelaisen koettava ennen kuin voi virallisesti itseään tamperelaiseksi kutsua. Kahvila toimii näkötorin vieressä, josta leviää upeat näkymät Tampereen ylle. Sitä paitsi näkötorniin kiipeäminen on huomattavasti halvempaa kuin Näsinneulassa käyminen

– aikuisilta, kun veloitetaan vain euro, ja lapsilta 20 senttiä.

Itse näkötorni on Pyynikin luonnonsuojelun alueen keskellä. Paikalle pääsee busseilla 10 ja 21 – kävelyä matkaa tosin jää hieman ennen kuin munkeilla pääsee herkuttelemaan. Näkötorinilla käynti on esimerkiksi kivaa sunnuntai tekemistä – näin talvisin pulkkamäen jälkeen on kiva piipahtaa kahvilassa munkilla – paikka, kun on auki joka päivä klo 9-20.

4. Vohvelikahvila

Vohvelikahvila sijaitsee Koskipuiston lähellä Tampereen pienimmässä kivitalossa – itse rakennus on toiminutkin ennen autotallina ja ehkäpä jopa Tampereen ensimmäinen huoltoasema.

Paikan ruoallinen erikoisuus, kuten varmaan niimestäkin voi päätellä, ovat erilaiset vohvelit, joita saa niin makeina kuin suolaisinakin. Niitä tehdään myös kookosmaitoon, jos maito ei sovi tai haluaa eksoottista vaihtelua, ja gluteenittomana. Tuotteiden hintakaan ei ole paha – vohveli kuin maksaa 3-4 euroa kippale.

Paikka ei ole ainoastaan kahvila, vaan siellä on myös kuukausittain vaihtuva taidenäyttely, jos kiinnostaa yhdistää niin kulttuurillinen kuin gastronominen elämys. Voit myös itse esitellä taidettasi kyseisessä kahvilassa, jos inspiraatiota löytyy.

Paikkaa suosittelen siis viehättävästä sisustuksesta pitävälle vohvelinystävälle.

5. Kahvilasalunki

Kahvilasalongin löydät Stockan takaa Tuomiokirkonkadulta. Vaikka paikka ei sinänsä ole historiallisesti niin merkittävä kuin muut tällä listalla olevat, niin paikka on sisustettu antiikkikalusteilla oikein viehättäväksi.

Kahvilasalunki on oman sukuni lempipaikka, josta saa suussasulavimmat kakut. Lisäksi salongista voit ostaa persoonallisia lahjoja. Ainoa vika tässäkin paikassa on aukioloajat, sillä voit siellä pyyhähtää arkisin vain kello 10 ja 18 välillä ja lauantaisin klo 10-15. Kuitenkin suosittelen kaupunkiin menemistä tätä kahvilaa varten – ainakin siis, jos kakkua tekee mieli.

www.wanhawanilja.fi
www.tampere.fi/amuri/kahvila
www.vohvelikahvila.com

Kääk, vuosijuhlat lähestyvät

- enkä mää tiiä, mitä tehdä

Teksti: Anna Kaunonen
Kuvat: Sami Suomela

Oletko osallistumassa ensimmäistä kertaa vuosijuhliin etkä oikein tiedä, miten siellä kuuluisi toimia tai onko jo opit unohtuneet? Nou häätä, tässä tulee pari vinkkiä siitä, miten tulee toimia kyseisessä tilaisuudessa.

Ennen vuosijuhlia

Ilmoittautuessasi vuosijuhliin muista ilmoittaa erikoisruokavaliostasi, jotta ei synny kiusallisia tilanteita. Onhan tietysti erilaiset ruokailutottumukset jo arkea ravintoloille, mutteivät he osaa varautua tilanteeseen, jos et ole asiasta ilmoittanut. Myös alkoholittomuudesta tulisi ilmoittaa ilmoittautuessa.

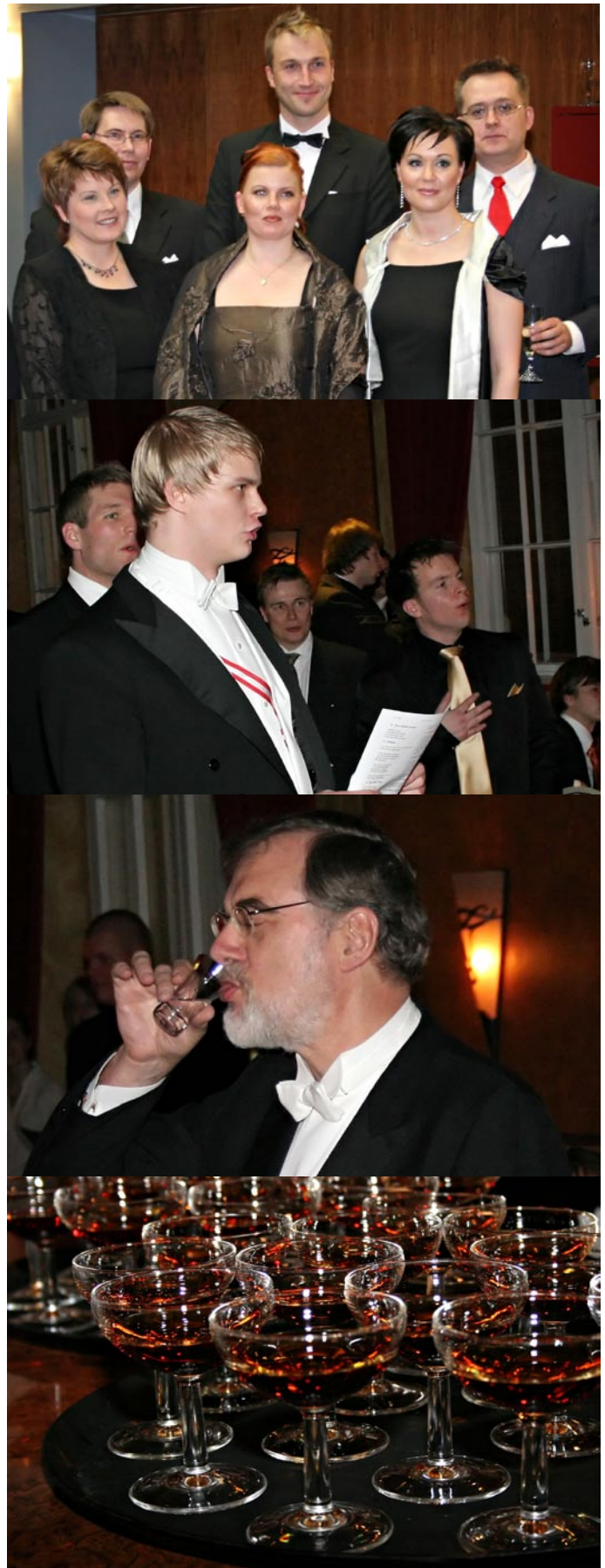
Pukeutuminen

Aloita pukeutumiseen valmistautuminen lukemalla kutsu, sillä siinä mainitaan, millä tavalla toivotaan sinun pukeutuvan. Olisi suotavaa, että tottelisit tämän mukaan, sillä väärä asu voi pilata jonkun juhlan. Olettavasti vuosijuhlan kutsussa lukee juhlapuku, joka tarkoittaa miehillä frakkia ja naisilla pitkäa iltapukua. Jos sinulla on kunniamerkkejä, niiden käytöstä mainitaan akateemisin ansio- ja kunniamerkein kutsussa.

Naisille erityisesti

Vanhan etiketin mukaan miesten puku määritteli naisten asun. Jos siis avecillasi on frakki, naisella on yllään gaalapuku eli suuri (eli mahdollisimman leveähelmäinen), avonainen (ts. hihatton tai kapeilla olkanauhoilla) ja erittäin juhlava materiaaliltaan esimerkiksi brokadia ja lameeta tai silkkiä ja taftia oleva iltapuku. Jos taas seura-laisellasi on päällään tumma puku, tulee sinun pukeutua kapeampilinjaiseen ja huomattavasti umpinaisempaan iltapukuun. Kuitenkin usea saapuu vuosijuhliin ilman avecia, jolloin nykyisin ollaan sallivimpia ja nainen voi loistaa upeimmassaan puvussaan – miehen pukeutumisesta riippumatta. Pukeutuminen on kuitenkin tilannekohtaista, mutta iltapuvun tulee aina olla täyspitkä eli ulottua vähintään nilkan ulkosyrjässä olevaan luuhun asti.

Iltapuvun kanssa voi käyttää hansikkaita. Niiden pituuden voi valita vapaasti. Jos päädyt hansikkaisiin, tulee sinun kuitenkin huomioda se, ettet voi kätellä toista, hanskatonta naista hansikkaisella kädellä. Myöskään syödessä ei hansikkaita tule käyttää. Eli hansikkaita pidetään päällä ainoastaan juhlapaikalle saavuttaessa, alkumaljaa juotaessa ja tansittaessa. Sormukset tulee jättää hansikkaiden alle, mutta rannekorut ja korukellot jätetään hansikkaiden

päälle, joka hankaloittaa hansikkaiden pukemista ja riisumista.

Jalkineiden ja laukkujen materiaaliksi sopivat silkit ja brokadit gaalapukujen kanssa. Iltapukuun taasen sopivat kulta- tai hopeanauhasta, paljeteista, helmistä ja brokadista valmistetut tai ristipistoin käsin kirjutut laukut. Tanssiessasi et saa laukkuja ottaa mukaan, vaan se tulee jättää pöytään. Laukkuja ei kuitenkaan saa pitää pöydällä, vaan se tulisi säilyttää joko tuolilta roikkuen tai laukulle varatussa korissa. Jos tällaisia vaihtoehtoja ei löydy, on parempi jättää laukkusi vaatenaulakkaan. Muistathan kenkäkassia valittaessasi ottaa huomioon tyyliä – älä siis tuo pikkukenkiäsi muovikassissa.

Päällysvaatteiden tulee olla sopusoinnussa iltapuvun kanssa. Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että lyhyitä takkeja, toppa- tai öljykangastakkeja ei saa käyttää. Parhaita ovat siis pitkät takit sekä viitat, joita onkin helppo pukea päällensä, sillä puku ei rypisty sitä käytettäessä. Jos pää tarvitsee suojata, tulee käyttää huivia, jos ei hattua halua laittaa.

Miesten huomioitava

Frakkejen perusosat jaetaan kolmeen osaan värin mukaan: mustiin, yönsinisiin ja valkoisiin. Iltajuhlissa kuuluu käyttää valkoista liiviä ja rusettia. Samoja mustia osia käytetään ainoastaan akateemisissa päivätilaisuuksissa ja ainoastaan miehille tarkoitetuissa tilaisuuksissa. Rusetin tulee olla puuvillakangasta, tosin myös silkkinen rusetti käy, vaikka se onkin harvinaisempi. Valkoisen liivin voi korvata myös mahavyöllä, cummerbundilla, jonka tulisi olla valkoinen, sillä värillinen mahavyö kuuluu smokin varusteisiin. Lisäksi frakin kanssa kuuluu pitää valkoisia olkaimia. Valkoiset, nahkat tai neulehansikkaat ovat vapaavalintaiset. Frakin rintataskuun laitetaan kapeaksi viivaksi taitettu liina – muistathan, että puhdas nenäliina löytyy housujen taskusta siististi viikattuna – älä siis käytä rintataskusi liinaa tuollaiseen tarkoitukseen. Tiukkojen etikettisääntöjen mukaan hohtavat laakerikengät kuuluvat iltatilaisuuksiin frakin kanssa pidettäväksi. Kuitenkin tämä sääntö on jäänyt hieman jo unholaan eli kengät voivat olla joko

umpinaiset tai nauhalliset. Kalosseja tulee kuitenkin käyttää, jos kenkäsi ovat nahkapohjaiset ja ulkona on märkä keli. Sukkien tulisi olla mustat silkisukat, useimmiten tosin käytetään kestävämpään materiaalia olevia ohuehkoja ja juhlavia sukia. Sukkien tulee kuitenkin olla niin pitkät, että karvaiset nilkat eivät voisi missään välissä pilkistää. Frakin nappien tulee olla valkoista helmiäistä ja kalvosinnappien joko juhlat, tarkoittaen yleensä kultaisia, mahdollisina koristeina kiviä tai helmiäisiä. Frakin kanssa ei saa koskaan käyttää rannekelloa vain taskukelloa. Kuitenkaan taskukellon kellonperien ei kuulu kulkea vatsan yli. Frakin kanssa käytettävän kepin tulee olla joko kulta- tai hopeanuppinen.

Akateemisissa iltajuhlissa, kuten vuosijuhlissa, frakin korvaava tumma puku on musta tai hyvin tumman harmaa. Muun väriset puvut on kiellettyjä; erityisesti ruskeat puvut aiheuttavat pahennusta. Puvun kanssa pidetään valkoista paitaa ja hillittyä solmiota, mieluiten väriltään harmaa tai hopea. Myös sotilas- tai papinpuku voi korvata frakin.

Frakin kanssa käytettävä päällysvaate tulee olla niin pitkä, että se peittää frakin liepeet. Takin tulisi olla pitkä takki, värinä mieluiten tumma. Toppa-, kansi- ja öljykangastakit ovat kiellettyjen listalla. Turkit ja näyttävät viitat ovat sopivia. Päähineenä voi olla kiilloton silinteri eli chapeau claqué, tavallinen kiiltävä silinteri tai karvahattu. Pipoa tai lippalakkia ei päähän saa laittaa, mutta tummia korvaläppiä saa käyttää. Kaulaliinan tulisi olla valkoinen, mutta myös muut hillityt värit käyvät. Laukkuna ei saa olla urheilukassia, reppua tai muovikassia.

Mies saa hansikkaita käyttää saapuessaan juhlapaikalle ja alkumaljaa juodessaan. Ruokailua ennen tulee hansikkaat kuitenkin poistaa. Lisäksi oikean käden hansikas tulee ottaa pois käteltäessä hansikatonta henkilöä. Hansikkaat tulee säilyttää housujen taskussa tai vapaassa kädessä sormiosan osoittaessa itseensä päin silloin, kun niitä ei pidetä. Tärkein syy hansikkaiden pitämiseen on suojata naisen käsivarsia ja selkää miehen paljaan käden kosketukselta tanssiessa. Tumman puvun kanssa hansikkaita ei kuitenkaan pidetä.

Peruskäyttäytyminen juhlassa

Juhlissa tulee olla ihmiseksi ja muistaa peruskäytöstavat. Juhliin tulee saapua sen verran ajoissa, että ennen juhlien alkamisaikaa on jo pöydässä. Itse pöydässä esittäytyään naapureille ennen istumista tai viimeistään, kun on istuuduttu. Lähimmät ihmiset kätellään, kauemmille henkilöille esittäytyään ja tervehditään. Puheen aikana muut ovat hiljaa, vaikka puhe olisi kuinka tylsä tai pitkä. Puheiden ja laulujen aikana ei myöskään saa syödä tai juoda, yskänpuuskan aikana voi kuitenkin siemailla vettä. Kännykkä tulee olla vähintäänkin hiljaisella ja mielellään jopa jätetty vaatenaulakkoon. Vihoviimeisiä juttuja on kirjoitella tekstiviestejä.

Salista ei saa poistua miten ja milloin sattuu. Ennen pääruoan syömistä ei saa ollenkaan poistua eikä silloinkaan tulisi autioittaa salia. Jos kuitenkin jonkinlainen pakkopoistuminen on tehtävä, voidaan se suoda. Salissa tulee siis pysyä mahdollisemman paljon. Jos kuitenkin on pakko poistua, tulee lähteä mahdollisimman huomaamattomasti sopivassa tilanteessa yksin. Sopivia tilanteita ei ole puheen tai muun ohjelman aikana. Palata ei myöskään saa kyseisen tilanteen aikana, vaan silloin tulee jäädä ovelle seisomaan. Salissa hortoileminen on loukkaavaa käytöstä puheenpitäjää kohtaan ja antaa Indecsisistä ikävän kuvan.

Siideri- ja oluttuoppeja tai -pulloja ei tule kantaa baarista pöytään juhlaillallisilla. Jos on pakottava tarve tuollaisia nautintoja saada, tulee tarpeensa toteuttaa baarissa ja vasta sen jälkeen palata pöytään. Omien juominen tuominen on todella tökeröä käytöstä. Tupakoiminen on myös kiellettyä illallisen aikana.

Plaseerauskortti on perinteisesti vaihdettu pöytäseuralaisen kanssa muistona. Tätä ennen tulee molempien kuitenkin kirjoittaa sopiva teksti kortin taakse.

Naisten velvollisuudet

Naisten tulee antaa miehelle mahdollisuus käyt-

täytyä herrasmiesmäisesti. Miehelle tulee antaa mahdollisuus ovien aukaisemiseen – asian voi vinkata, vaikka jäädä seisomaan oven eteen aukaisematta sitä itse. Kiitos-sana ja hymy tulee kuitenkin olla kovassa käytössä.

Herrasmiehenä oleminen

Miehille pätevät vanhat perussäännöt. Erityistä huomiota tulee miehen kiinnittää siihen, että naisella on pitkä iltapuku päällä, joka tekee kenestä hyvänsä hieman kömpelön – jos et usko, kokeile itse!

Miehen tulee normaalistikin avata naiselle ovi, mutta nyt se on välttämätöntä, sillä oven väliin revennyt tai likaantunut puku on varma illan pilaaja. Kohtelias mies avaa oven myös muille samalla kertaa liikkeellä oleville – onhan kaikki kuitenkin menossa samaan tilaisuuteen.

Jos olet taksilla liikkeellä seuralaisesi kanssa, avaa silloinkin hänelle ovi ja varmista, että hänen koko pukunsa on auton kyydissä. Tämän jälkeen tulee siirtyä toiselle puolelle autoa – pitkän puvun kanssa, kun ei todellakaan ole mukava hyppiä autonkaan sisällä.

Juhlapaikalla tulee miehen auttaa naiselta takin päältä ja myöhemmin päälle. Lisäksi tulee miehen viedä molempien takit vaatesäilytykseen. Auttava käsi kenkien vaihdossa on myös suotavaa. Mies on se, joka saattaa seuralaisensa oikealle paikalle pöytäkartan mukaan. Miehen tulisi selvittää pöytäseuralaisensa, vaikka olisikin vieras. Vinkkejä saa esimerkiksi vanhemmilta tieteenharjoittajilta. Jos ei kuitenkaan pöytäseuralaista löydy, tulee hänelle esittäytyä ennen muille esittäytymistä.

Miehen tulee tarjota käsivartensa portaissa ja auttaa omaa, oikealla puolella istuvaa pöytäseuralaistaan pöydässä tuolin kanssa. Kunnan herrasmies lisäksi nousee aina pystyyn, kun pöytäseuralainen osoittaa aikomuksensa nousta paikalta tai palaa paikalleen istumaan. Sama kohteliaisuus esitetään tarvittaessa myös kaikille muille lähellä istuville naisille, erityisesti vasemmalla puolella istuvalle.

Lisäksi, jos laulukirjoja ja ohjelmia on vain yksi parille, tulee miehen huolehtia sen seuraamisesta.

Kaikki tarjoiluastiat kulkevat pöydässä mieheltä miehelle. Mies siis ottaa astian, tarjoilee sitä naisseuralaiselleen, ottaa sen jälkeen itse ja ojentaa astian seuraavalle miehelle. Miehen tulee myös löytää sopiva paikka tarjoiluastialle.

Ruokailu

Lasit on katettu loogisesti oikeakätiselle. Äärimmäisenä oikealla on vesilasi – ainoa lasi, johon voi palata illan aikana. Muuten siis lasien kanssa edetään oikealta vasemmalta eikä vanhaan lasiin palata. Alkuruuan aikana tulisi juoda alkuruokaan tarkoitettu viini jne. Alkumalja tulee myös olla juotuna ennen alkuruokaa.

Ruokailuvälineet on myös järjestetty loogisesti. Niiden käyttö aloitetaan ulkoreunasta ja siirytään aina lautasta kohti. Jälkiruuan ruokailuvälineet ovat kuitenkin lautasen yläpuolella vaakasuorassa tai joskus hieman vinosti oikeassa yläkulmassa. Jos jälkiruokaa varten on katettu sekä haarukka että lusikka, tulee molempia käyttää, kuitenkin siten, että kyseistä lusikkaa ei laiteta suuhun, kuten myöskään veistä koskaan tule laittaa. Jos jälkiruokana on erikokoinen suklaa tai pikkuleivos, tulee se laittaa suuhunsa kerralla – koskaan ei saisi laittaa suussa käyntyä ruokaa takaisin lautaselle. Ruokailun ollessa vielä kesken, merkitset asian laittamalla veitsen noin kello 16.30 ja haarukan (piikit alaspäin) kello 19.30 kohdalle. Kun olet valmis, informoit tarjoilijaa asiasta laittamalla ruokailuvälineet noin kello 16.30 kohdalle siten, että haarukan piikit ovat ylöspäin. Koskaan ei pudonnutta ruokailuvälinettä saa ottaa uudelleen käyttöön eikä nostaa lattialta, vaan tällöin tulee pyytää uutta välinettä tarjoilijalta.

Teenjuojien tulee mainita valinnastaan, kun kahvi- ja teekuppeja tuodaan pöytään, jotta tarjoilija pystyy antamaan oikean astian. Kuitenkin on myös mahdollista, että ruokailija juo kahvikupista teetä, jos kahvikuppi on jo katettuna pöydässä.

Lautasliina siirretään lautaselta pois sen viereen alkuruuan saapumiseen asti haluttaessa. Aloittaessasi ruokailun sinun kuitenkin tulee laittaa lautasliina syliisi vaatteita suojaamaan. Liinan saa sitoa kaulaan ainoastaan rapujuhliissa. Lautasliinaa ei periaatteessa tulisi nostaa takaisin syliin sen pudottua, mutta periaatteessa näin kuitenkin tulee tehdä, sillä ravintoloilta löytyy harvoin varaliinaa. Tiukempien etikettisääntöjen mukaan suu tulisi pyyhkiä aina ennen juomista, kuitenkin käytännössä sen voidaan tehdä mutu-tuntumalla. Pöydästä noustaessa ja aterian päättyessä liina tulee taitella siististi ja jättää pöydälle lautasen viereen.

Leipää tulee ottaa vain yksi pala kerrallaan. Sitä voi pyytää lisää tarjoilijoilta – se ei varmastikaan

lopu kesken. Leipälautanen sijaitsee aina vasemmalla puolellasi ja sen tunnistaa pienestä voiveitsestä. Voiveitsellä otetaan reilu nokare lautasen reunalle. Leivästä ei kuitenkaan tehdä voileipää, joista haukataan kunnon suupaloja, vaan leivästä revitään siististi sopivan kokoisia paloja yksi kerrallaan ja niille levitetään levitettä yksi kerrallaan. Leipäpalaset laitetaan sitten suuhun yksi kerrallaan, vaikka kuinka tekisi mieli ahnehtia koko leivänpala kerrallaan. Leipäpalaa saa myös käyttää ainutlaatuisen herkullisen kastikkeen nautiskelemiseen viimeiseen pisaraan asti pyyhkimällä siis kastiketta lautaseltasi leivänpalasesi maustamiseksi.

Ruoan aloittaminen on myös vaikeata, jos samassa pöydässä on erityisruokavaliolla olevia henkilöitä tai pöytä on erityisen pitkä. Olisi ehdottoman kohteliasta odottaa, että kaikilla on ruokaa, mutta tämä on usein hankalaa käytännön syistä. Omalla seuralaisella ja vastapäisellä parilla tulisi olla ruokaa ja lisäksi vieressä istuvilla, jonka jälkeen ruoan voi aloittaa. Toisaalta, jos ruoan tarjoileminen selvästi katkeaa, on pyydettävä ruoattomilta naapureilta lupa ruokailun aloittamiseen. Tällöin naapureiden tulee toivottavaa hyvää ruokahalua. Ilman ruokaa oleva ruokailija voi myös kehottaa ruoallisia aloittamaan.

Maljojen kohotus pitäisi periaatteessa tapahtua alkoholisella tuotteella, kuitenkin alkoholittomuuden vuoksi on myös mahdollista kohottaa myös alkoholittomalla tuotteella. Yleisesti koko juhla-seurue kohottaa maljan yhtäikaa, mutta on myös mahdollista kohottaa malja pöytäseurueen kesken, jolloin herra kohottaa ensin maljan omalle daamilleen, jonka jälkeen vasemmalla puolella olevalla ja lopuksi vastapäiselle, jonka jälkeen siemallaan hieman. Lopuksi käydään sama kierros läpi toiseensuuntaan. Naiset toteuttavat tämän toisinpäin – peilikuvana. Lisäksi myös avec-pari voi kohottaa toisilleen maljan, jolloin katsotaan toisiaan silmiin. Itse maljaa ei saa kohottaa olkapään korkeuden yli. Laseja on mahdollista kilauttaa kevyesti yhteen, mutta tämä ei ole välttämätöntä, koska se ei ole kovin hillittyä tai huomaamatonta suuremmassa porukassa.

Jos asia kiinnostaa enemmän, lukaise vaikka Tiina Metson ”Tavoistaan teekkari tunnetaan”, joka löytyy osoitteesta: http://www.ee.oulu.fi/~tuta/files/public/misc/tavoistaan_teekkari_tunnetaan.pdf. Hauskaa vuosijuhlaa kaikille!

Maaliskuu

To 01.3 Drag race -sitsit KoRKin kanssa klo 18 ->
- vapaudu sukupuolesi kahleista!

Ke 14.3 Kaplaaki Lappeenrannasta vierailulla
- pubirundi suunnitteilla

To 22.3 Maaliskuun Kolmio-bileet Emmassa klo 22->
- ennakkoliput kiltikseltä à 2e, ovelta 3e

La 24.3 Killan 21-vuotisjuhlat Ziperiassa klo 18->
- illalliskortit 40/45/60e, ilmo aukeaa 26.2.

Ti 27.3 Laulusauna + Optiem Oulusta kylässä
- järkkäreinä Yki, Autek & Indecs

Pe 30.3 Valkohaalarisitsit lääkiksen Amos-klubilla
- sitseillä mukana TLK, SOS ry & Indecs

Huhtikuu

To 19.4 Tampin paljastus klo 13, wappu alkaa!
- katso <http://www.students.tut.fi/~wappu/>

To 19.4 Huhtikuun Kolmio-bileet Emmassa klo 22->
- ennakkoliput kiltikseltä à 2e, ovelta 3e

Xx XX.4 Excu Wärtsilälle suunnitteilla
- tarkempaa tietoa jahka kuviot selvillä

Ti 01.5 Wappu! Fuksien kulkue & kaste klo 13->
- minkähän asteista vesi on tänä vuonna ;)?

Huom. kalenteri elää, kannattaa siis seurata www.indecs.info:a!

This is not a business card ...

It is the key to leadership.

McKinsey & Company is a worldwide management consulting firm employing around 7,500 consultants in 45 countries. We advise the top management of leading companies and institutions on strategy, organization, and operations.

Find your own key through a traineeship with McKinsey

Helsinki office is looking for distinctive candidates for its Trainee Program for Engineering and Science students. The program offers a hands-on experience working as a management consultant for 8–12 weeks. You will work as a member of a team that addresses the critical challenges that top level clients are facing. Come to work with us and share your passion to develop, experience, and contribute. We would like to give you an opportunity to see whether you would like to pursue a career in consulting.

Apply by March 31, 2007 – start dates all year round

For students with 120 ECTS credits or more.
Fill in an online application at www.mckinsey.fi.
For more information, please contact
Merja Kolehmainen, tel. (09) 6157 1734.

McKinsey&Company